C/2025/3752

17.9.2025

P9_TA(2024)0326

Varajase sekkumise meetmed, kriisilahenduse eeltingimused ja kriisilahenduse meetmete rahastamine (SRMR3)

Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2024. aasta seadusandlik resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega (COM(2023)0226 – C9-0139/2023 – 2023/0111(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

(C/2025/3752)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2023)0226),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C9-0139/2023),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,

— võttes arvesse Euroopa Keskpanga 5. juuli 2023. aasta arvamust ([1]),

— võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 13. juuli 2023. aasta arvamust ([2]),

— võttes arvesse kodukorra artiklit 59,

— võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A9-0155/2024),

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;

2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab selle uue ettepanekuga, muudab seda oluliselt või kavatseb seda oluliselt muuta;

3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

([1]) ELT C 307, 31.8.2023, lk 19.
([2]) ELT C 349, 29.9.2023, lk 161.

P9_TC1-COD(2023)0111

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 24. aprillil 2024. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2024/..., millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses varajase sekkumise meetmete, kriisilahenduse eeltingimuste ja kriisilahenduse meetmete rahastamisega (*)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([2]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Liidu krediidiasutuste ja investeerimisühingute (edaspidi „finantsinstitutsioonid“) kriisilahenduse raamistik loodi pärast 2008.–2009. aasta ülemaailmset finantskriisi ja järgides finantsstabiilsuse nõukogu rahvusvaheliselt heaks kiidetud finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilisi omadusi ([3]). Liidu kriisilahenduse raamistik hõlmab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL ([4]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 806/2014 ([5]). Neid õigusakte kohaldatakse liidus asutatud finantsinstitutsioonide ning muude kõnealuse direktiivi või kõnealuse määruse kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate (edaspidi „ettevõtjad“) suhtes. Liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk on hallata nõuetekohaselt finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust, säilitades finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate kriitilised funktsioonid ning vältides ohtu finantsstabiilsusele, samal ajal kaitstes hoiustajaid ja avaliku sektori vahendeid. Peale selle on liidu kriisilahenduse raamistiku eesmärk edendada panganduse siseturu arengut, luues ühtlustatud korra piiriüleste kriiside koordineeritud lahendamiseks ja vältides võrdsete tingimustega seotud probleeme.

(1a) Praegu toetub pangandusliit vaid kahele oma kolmest kavandatud tugisambast, nimelt ühtsele järelevalvemehhanismile ja ühtsele kriisilahenduskorrale. Seetõttu ei ole see veel täielik, tulenevalt kolmanda samba, hoiusekindlustusskeemi puudumisest. Pangandusliidu lõplik väljakujundamine on majandus- ja rahaliidu ning finantsstabiilsuse lahutamatu osa, eelkõige kuna see leevendab pankade ja riikide vastastikusest sõltuvusest (nn nõiaringist) tulenevaid riske.

(*) Muudatused kogu tekstis tulenevad muudatusettepaneku 1 vastuvõtmisest. Uus või muudetud tekst on esile tõstetud ***paksus kaldkirjas***; väljajäetud tekst on tähistatud sümboliga ▌.

([1]) ELT C...,..., lk....

([2]) ELT C...,..., lk....

([3]) Finantsstabiilsuse nõukogu, „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions“ (Finantsinstitutsioonide tulemusliku kriisilahenduskorra põhilised omadused), 15. oktoober 2014.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

(2) Mitu aastat pärast kasutuselevõttu ei ole liidu praegu kohaldatav kriisilahenduse raamistik taganud mõne eesmärgi saavutamist kavandatud viisil. Kuigi finantsinstitutsioonid ja ettevõtjad on teinud kriisilahenduskõlblikkuse saavutamisel olulisi edusamme ja on selleks eraldanud märkimisväärseid vahendeid, eelkõige kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise suutlikkuse suurendamise ning kriisilahendusrahastute täitmise kaudu, kasutatakse liidu kriisilahenduse raamistikku harva. Teatavate väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetust hallatakse pigem ühtlustamata siseriiklike meetmete abil. ***Pangandussektori rahastatavate turvavõrkude, sealhulgas*** kriisilahendusrahastute asemel kasutatakse ***paraku ikka*** pigem maksumaksjate raha. Selline olukord näib tulenevat ebapiisavatest stiimulitest. Need ebapiisavad stiimulid tulenevad liidu kriisilahenduse raamistiku ja siseriiklike eeskirjade koosmõjust, kusjuures ulatuslikku kaalutlusõigust avaliku huvi hindamisel ei kasutata alati viisil, mis kajastaks liidu kriisilahenduse raamistiku kavandatud kohaldamist. Samal ajal nähti liidu kriisilahenduse raamistikust olevat vähe kasu hoiustega rahastatavate finantsinstitutsioonide hoiustajate kahju kandmise riskide tõttu, et tagada neile finantsinstitutsioonidele kriisilahenduse korral juurdepääs välistele vahenditele, eelkõige juhul, kui puuduvad muud teisendatavad kohustused. Asjaolu, et kriisilahendusmenetluse välisele rahastamisele juurdepääsu eeskirjad on leebemad kui kriisilahendusmenetluse korral, on pärssinud liidu kriisilahenduse raamistiku kohaldamist muude lahenduste kasuks, mis hõlmavad sageli maksumaksjate raha kasutamist finantsinstitutsiooni ja ettevõtja omavahendite või pangandussektori rahastatavate turvavõrkude asemel. Selline olukord toob omakorda kaasa killustatuse riski, mitteoptimaalsete tulemuste tekkimise riski finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate maksejõuetuse haldamisel, eelkõige väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate puhul, ning kasutamata rahaliste vahendite alternatiivkulud. Seepärast on vaja kindlustada liidu kriisilahenduse raamistiku tõhusam ja ühtsem kohaldamine ning tagada, et seda saab kohaldada alati, kui see on avalikes huvides, sealhulgas väiksemate ja keskmise suurusega finantsinstitutsioonide puhul ▌.

(3) Määruse (EL) nr 806/2014 artikli 4 kohaselt loetakse kõnealuse määruse kohaldamisel osalevateks liikmesriikideks liikmesriike, kes on sisse seadnud tiheda koostöö Euroopa Keskpanga (EKP) ja vastavate liikmesriikide pädevate asutuste vahel. Määrus (EL) nr 806/2014 ei sisalda aga üksikasju selle kohta, kuidas toimub kriisilahendusega seotud ülesannete valdkonnas tiheda koostöö alustamise ettevalmistamine. Seepärast on asjakohane need üksikasjad sätestada.

(4) Kriisilahenduse kavandamisega seotud vajaliku töö intensiivsus ja üksikasjalikkus seoses tütarettevõtjatega, keda ei ole liigitatud kriisilahendussubjektiks, varieerub sõltuvalt asjaomaste finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suurusest ja riskiprofiilist, kriitiliste funktsioonide olemasolust ning konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiast. Seepärast peaks Ühtsel Kriisilahendusnõukogul (edaspidi „kriisilahendusnõukogu“) olema võimalik võtta neid tegureid arvesse selliste tütarettevõtjate suhtes võetavate meetmete kindlaksmääramisel ja rakendada vajaduse korral lihtsustatud lähenemisviisi.

(5) Finantsinstitutsioon või ettevõtja, mis likvideeritakse siseriikliku õiguse alusel pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ning lähtudes kriisilahendusnõukogu järeldusest, et selle kriisilahendus ei ole avalikes huvides, viib lõppkokkuvõttes turult lahkumise suunas. See tähendab, et maksejõuetuse korral võetavate meetmete kava ei ole vajalik, olenemata sellest, kas pädev asutus on asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusloa juba tühistanud. Sama kehtib ka kriisilahendusmenetluses oleva järelejääva finantsinstitutsiooni kohta pärast vara, õiguste ja kohustuste üleandmist üleandmise strateegia raames. Seepärast on asjakohane täpsustada, et sellises olukorras ei ole kriisilahenduse kavade vastuvõtmine vajalik.

(6) Kriisilahendusnõukogu võib praegu keelata teatavad väljamaksed, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele. Selleks et tagada õiguskindlus ja kooskõla kriisilahendusnõukogu vastu võetud otsuste täitmise puhul kehtivate menetlustega, on vaja aga täpsemalt määratleda väljamaksete tegemise keelamise protsessi kaasatud ametiasutuste roll. Seepärast on asjakohane sätestada, et kriisilahendusnõukogu peaks suunama korralduse selliste väljamaksete keelamiseks liikmesriigi kriisilahendusasutusele, kelle ülesanne on kriisilahendusnõukogu otsuste elluviimine. Teatavas olukorras võidakse finantsinstitutsioonilt või ettevõtjalt lisaks nõuda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmist muul alusel kui alus, millest tulenevalt kõnealune finantsinstitutsioon või ettevõtja peab täitma kombineeritud puhvri nõuet. See olukord põhjustab ebakindlust seoses tingimustega, mis puudutavad kriisilahendusnõukogu õiguste kasutamist keelata väljamaksete tegemine, ning seoses omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma arvutamisega. Seepärast tuleks sätestada, et sellistel juhtudel peaks kriisilahendusnõukogu andma liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse

keelata teatavad väljamaksed, mis põhinevad komisjoni delegeeritud määrusest (EL) 2021/1118 ([6]) tuleneval kombineeritud puhvri nõude hinnangul. Läbipaistvuse ja õiguskindluse tagamiseks peaks kriisilahendusnõukogu hinnangulisest kombineeritud puhvri nõudest teavitama finantsinstitutsiooni või ettevõtjat, kes peaks seejärel avalikustama selle hinnangulise kombineeritud puhvri nõude.

(7) Direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 on sätestatud kriisilahendusasutuste kasutatavad õigused, millest mõned ei ole hõlmatud määrusega (EL) nr 806/2014. Ühtses kriisilahenduskorras võib see põhjustada ebakindlust selle suhtes, kes peaks neid õigusi kasutama ja millistel tingimustel. Seepärast on vaja täpsustada, kuidas liikmesriikide kriisilahendusasutused peaksid kasutama teatavaid õigusi, mis on sätestatud üksnes direktiivis 2014/59/EL seoses kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse kuuluvate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega. Sellistel juhtudel peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik, kui ta seda vajalikuks peab, anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus kõnealuste õiguste kasutamiseks. Eelkõige peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldus nõuda, et finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitaks üksikasjalikud andmed finantslepingute kohta, mille lepingupool on finantsinstitutsioon või ettevõtja, või kohaldada õigust peatada mõned finantskohustused vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 33a. Võttes aga arvesse, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013 ([7]) sätestatud kõlblike kohustuste instrumentide vähendamise luba, mida kohaldatakse ka finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate ning kohustuste suhtes, millele kehtib omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, ei nõua siseriiklike õigusaktide kohaldamist, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik anda kõnealused load finantsinstitutsioonidele või ettevõtjatele otse, ilma et ta peaks andma liikmesriikide kriisilahendusasutustele korraldust selle õiguse kasutamiseks.

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876 ([8]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877 ([9]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879 ([10]) hakati liidus rakendama rahvusvahelist globaalsete süsteemselt oluliste pankade (millele liidu õiguses osutatakse kui globaalsetele süsteemselt olulistele ettevõtjatele) kogu kahjumikatmisvõime (TLAC) tingimust (edaspidi „TLACi standard“), mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 9. novembril 2015. Määrusega (EL) 2019/877 ja direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti ka direktiivis 2014/59/EL ja määruses (EL) nr 806/2014 sätestatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad määruse (EL) nr 806/2014 sätted on vaja globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul viia kooskõlla TLACi standardi rakendamisega seoses teatavate kohustustega, mida saaks kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude selle osa täitmiseks, mis puudutab omavahendeid ja muid allutatud kohustusi. Eelkõige tuleks kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike allutatud kohustuste hulka arvata kohustused, mis kuuluvad teatavate välistatud kohustustega samasse nõuete rahuldamisjärku, kui selliste välistatud kohustuste summa kriisilahendussubjekti bilansis ei ületa 5 % kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste summast ning asjaomase kaasamisega ei kaasne võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud riske.

(9) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise eeskirjades keskendutakse peamiselt omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude asjakohase taseme kehtestamisele, eeldusel, et eelistatud kriisilahendusstrateegiana kasutatakse kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit. Määruses (EL) nr 806/2014 on lubatud aga kriisilahendusnõukogul kasutada muid kriisilahenduse vahendeid, nimelt neid, mis tuginevad kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni äritegevuse üleandmisele eraõiguslikule omandajale või sildasutusele. Seepärast tuleks täpsustada, et kui kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ▌, ***eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega,*** peaks kriisilahendusnõukogu määrama asjaomase kriisilahendussubjekti omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kindlaks nende kriisilahenduse vahendite eripära ning nende vahenditega seotud mitmesuguste kahjumikatmise ja rekapitaliseerimise vajaduste alusel.

([6]) Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks metoodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusaluse grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusaluse grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

(10) Kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase on kriisilahendusmenetluses eeldatava kahjumi ja rekapitaliseerimise summa kogusumma, mis võimaldab kriisilahendussubjektil asjaomasel perioodil jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata oma tegevust. Teatavad eelistatud kriisilahendusstrateegiad hõlmavad vara, õiguste ja kohustuste üleandmist saajale ▌, eelkõige ettevõtte võõrandamise vahendit. Sellistel juhtudel ei pruugi rekapitaliseerimise komponendiga taotletavad eesmärgid kehtida samal määral kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise strateegia puhul, sest kriisilahendusnõukogu ei pea tagama, et kriisilahendussubjekt taastab pärast kriisilahenduse meetme võtmist vastavuse omavahendite nõuetele. Sellegipoolest eeldatakse, et sellistel juhtudel ületab kahjum kriisilahendussubjekti omavahendite nõudeid. Seepärast on asjakohane sätestada, et kõnealuste kriisilahendussubjektide omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude tase sisaldab jätkuvalt rekapitaliseerimise summat, mida kohandatakse viisil, mis on kriisilahendusstrateegiaga proportsionaalne.

(11) Kui kriisilahenduse strateegias nähakse ette muude kriisilahenduse vahendite kui ***üksnes*** kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise kasutamine, on asjaomase ettevõtja rekapitaliseerimise vajadused pärast kriisilahendust üldiselt väiksemad kui säilitatud panga kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise korral. Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohandamisel tuleks sellisel juhul seda aspekti rekapitaliseerimise nõude hindamisel arvesse võtta. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel selliste kriisilahendussubjektide puhul, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud ettevõtte võõrandamise vahend või sildasutuse vahend ▌, ***eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega,*** võtma arvesse asjaomaste vahendite omadusi, sealhulgas eraõiguslikule omandajale või sildasutusele eeldatavat üleandmise ulatust, üleantavate instrumentide liike, nende instrumentide eeldatavat väärtust ja turustatavust ning eelistatud kriisilahendusstrateegia kavandamist, sealhulgas vara eraldamise vahendi täiendavat kasutamist. Kuna kriisilahendusasutus peab igal üksikjuhul eraldi otsustama hoiuste tagamise skeemi vahendite võimaliku kasutamise üle kriisilahendusmenetluses ning kuna sellise otsuse kohta ei saa eelnevalt kindlaid järeldusi teha, ei tohiks kriisilahendusnõukogu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude taseme kohandamisel võtta arvesse hoiuste tagamise skeemist tehtavat võimalikku osamakset kriisilahendusmenetluses. ***Selline lähenemisviis vähendab ka moraaliriski tõenäosust, kuna nii tagatakse, et üksused ei eelda juba ette, et asjaomase hoiuste tagamise skeemi vahendeid kasutatakse kohustuste ja omavahendite 8 % eesmärgi saavutamiseks.***

▌

(13) Nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 ([11]) artikli 4 kohaselt omab EKP järelevalveülesannete täitmise pädevust varajase sekkumise valdkonnas. On vaja vähendada riske, mis tulenevad direktiivi 2014/59/EL varajase sekkumise meetmete erinevast ülevõtmisest siseriiklikku õigusesse, ning hõlbustada EKP-l varajase sekkumise meetmete võtmise õiguse tõhusat ja järjepidevat kohaldamist. Need varajase sekkumise meetmed loodi selleks, et võimaldada pädevatel asutustel heastada finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi ja majandusliku olukorra halvenemine ning vähendada nii palju kui võimalik võimaliku kriisilahenduse riski ja mõju. Kuna puudub kindlus tegurite suhtes, mis käivitavad kõnealuste varajase sekkumise meetmete kohaldamise, ning osalise kattumise tõttu järelevalvemeetmetega on varajase sekkumise meetmeid harva kasutatud. Direktiivi 2014/59/EL sätteid varajase sekkumise meetmete kohta tuleks seega kajastada määruses (EL) nr 806/2014, tagades seeläbi EKP jaoks ühe vahetult kohaldatava õigusliku vahendi, ning varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi tuleks lihtsustada ja veelgi täpsustada. Juhtorgani tagasikutsumise ja ajutiste haldurite nimetamise tingimuste ja tähtaegadega seotud ebakindluse hajutamiseks tuleks need meetmed selgelt määratleda varajase sekkumise meetmetena ning nende kohaldamisel peaksid kehtima samad käivitavad tegurid. Samal ajal peaks EKP olema kohustatud valima sobivad meetmed konkreetse olukorra lahendamiseks kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et EKP saaks võtta arvesse maineriske või rahapesu- ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia riske, peaks EKP hindama varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimusi mitte ainult kvantitatiivsete näitajate põhjal, sealhulgas kapitali- või likviidsusnõuded, finantsvõimendus, viivislaenud või riskide kontsentratsioon, vaid ka kvalitatiivsete käivitavate tegurite alusel.

([11]) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

(14) On vaja tagada, et kriisilahendusnõukogu suudaks valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitama kriisilahendusnõukogu finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisest piisavalt vara ning kriisilahendusnõukogul peaksid olema vajalikud õigused ettevalmistavate meetmete rakendamiseks. Oluline on, et selleks et kriisilahendusnõukogu saaks finantsinstitutsiooni või ettevõtja olukorra halvenemisele võimalikult kiiresti reageerida, ei tohiks varajase sekkumise meetmete eelnev rakendamine olla kriisilahendusnõukogu jaoks eeltingimus finantsinstitutsiooni või ettevõtja turundamise korraldamiseks või kriisilahenduse kava ajakohastamise jaoks teabe nõudmiseks ja hindamise ettevalmistamiseks. Selleks et tagada järjepidev, koordineeritud, tõhus ja õigeaegne reageerimine finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundi halvenemisele ning valmistuda nõuetekohaselt võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, on vaja tõhustada EKP, liikmesriikide pädevate asutuste ja kriisilahendusnõukogu koostoimet ja koordineerimist. Niipea kui finantsinstitutsioon või ettevõtja vastab varajase sekkumise meetmete kohaldamise tingimustele, peaksid EKP, liikmesriikide pädevad asutused ja kriisilahendusnõukogu suurendama teabevahetust, mis puudutab sealhulgas esialgset teavet, ning jälgima ühiselt finantsinstitutsiooni või ettevõtja finantsseisundit.

(14a) Kui kriisilahendusnõukogu vajab teavet, mis on vajalik kriisilahenduse kavade ajakohastamiseks, ettevõtja võimalikuks kriisilahenduseks valmistumiseks või väärtuse hindamiseks, peaksid EKP või asjaomased liikmesriigi pädevad asutused esitama kriisilahendusnõukogule selle teabe ulatuses, mis on neile kättesaadav. Kui asjakohane teave ei ole EKP-le või asjaomastele liikmesriigi pädevatele asutustele veel kättesaadav, peaksid kriisilahendusnõukogu ning EKP või asjaomased liikmesriigi pädevad asutused kriisilahendusnõukogule vajaliku teabe saamiseks tegema koostööd ja oma tegevust koordineerima. Sellise koostöö raames peaksid need pädevad asutused koguma vajalikku teavet, võttes nõuetekohaselt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet.

(15) Kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse vahel on vaja tagada õigeaegsed meetmed ja varajane koordineerimine seoses vähem oluliste piiriüleste konsolideerimisgruppidega, kui finantsinstitutsioon või ettevõtja jätkab tegevust, kuid esineb oluline risk, et asjaomane finantsinstitutsioon või ettevõtja võib maksejõuetuks jääda. Seepärast peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus kriisilahendusnõukogu sellisest riskist võimalikult varakult teavitama. Teade peaks sisaldama põhjendusi EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse hindamise tegemiseks ning ülevaadet alternatiivsetest erasektori meetmetest, järelevalvemeetmest või varajase sekkumise meetmetest, mis on kättesaadavad finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul. Selline varajane teavitamine ei tohiks piirata menetlusi, mille alusel määratakse kindlaks, kas kriisilahenduse eeltingimused on täidetud. EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutuse poolne kriisilahendusnõukogu eelnev teavitamine olulisest riskist, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks, ei tohiks olla hilisema kindlakstegemise eeltingimuseks, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on tegelikult maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks. Kui hilisemas etapis leitakse, et finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks ning puuduvad alternatiivsed lahendused sellise maksejõuetuse ärahoidmiseks mõistliku aja jooksul, peab kriisilahendusnõukogu tegema otsuse kriisilahenduse meetme võtmise kohta. Sellisel juhul võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme kohaldamise otsuse õigeaegsus olla kriisilahendusstrateegia eduka rakendamise seisukohast keskse tähtsusega, eelkõige seetõttu, et varasem sekkumine finantsinstitutsiooni või ettevõtja tegevusse võib aidata tagada strateegia elluviimiseks piisava kahjumikatmisvõime ja likviidsuse. Seepärast on asjakohane võimaldada kriisilahendusnõukogul tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega hinnata, milline on mõistlik aeg alternatiivsete meetmete rakendamiseks, et vältida finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksejõuetust. ***Selle hindamise käigus tuleks arvesse võtta ka vajadust säilitada kriisilahendusasutuse ja asjaomase ettevõtja suutlikkus kriisilahendusstrateegiat tõhusalt rakendada, kui see lõppkokkuvõttes vajalikuks osutub, kuid see ei tohiks hoida ära alternatiivsete meetmete võtmist. Eelkõige ei tohiks alternatiivsete meetmete kavandatud ajakava ohustada kriisilahendusstrateegia võimaliku rakendamise tulemuslikkust.*** Õigeaegse tulemuse tagamiseks ja selleks, et kriisilahendusnõukogu saaks nõuetekohaselt valmistuda finantsinstitutsiooni või ettevõtja võimalikuks kriisilahendusmenetluseks, peaksid kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus korrapäraselt kohtuma ning kriisilahendusnõukogu peaks otsustama asjaomaste kohtumiste sageduse üle, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

(16) Selleks et hõlmata usaldatavusnõuete olulised rikkumised, on vaja lisaks täpsustada tingimused, mille alusel määratakse kindlaks emaettevõtjate, sealhulgas valdusettevõtjate maksejõuetus või tõenäoline maksejõuetus. Kui emaettevõtja rikub neid nõudeid, tuleks seda pidada oluliseks rikkumiseks, kui rikkumise liik ja ulatus on võrreldavad krediidiasutuse poolse rikkumisega, mille korral pädev asutus tunnistaks tegevusloa kehtetuks vastavalt direktiivi 2013/36/EL artiklile 18.

(17) Kriisilahenduse raamistik on mõeldud kohaldamiseks potentsiaalselt mis tahes finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes, olenemata selle suurusest ja ärimudelist, ***mille avaliku huvi hinnang on positiivne***. Sellise tulemuse tagamiseks tuleks täpsustada kriteeriume, mille alusel kohaldatakse raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes avaliku huvi hindamist. ***Eeltooduga seoses vajab selgitust, et olenevalt konkreetsetest asjaoludest võib finantsinstitutsiooni või ettevõtja teatud funktsioone pidada kriitiliseks, kui nende lõpetamine mõjutaks finantsstabiilsust või kriitilisi teenuseid piirkondlikul tasandil, eriti kui kriitiliste funktsioonide asendatavuse määrab kindlaks asjaomane geograafiline turg.***

(18) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks kajastama asjaolu, et hoiustajad on hoiuste tagamise skeemi vahendite tõhusama kasutamise korral paremini kaitstud ja selliste rahaliste vahenditega seotud kahju minimeeritakse. Seepärast tuleks avaliku huvi hindamisel lugeda hoiustajate kaitsega seotud kriisilahenduse eesmärki paremini saavutatavaks kriisilahendusmenetluses, kui maksejõuetusmenetluse valimine oleks hoiuste tagamise skeemi jaoks kulukam.

(19) Hinnang selle kohta, kas finantsinstitutsiooni või ettevõtja kriisilahendus on avalikes huvides, peaks võimalikult suures ulatuses kajastama ka ühelt poolt pangandussektori rahastatavatel turvavõrkudel (kriisilahendusrahastud või hoiuste tagamise skeemid) ja teiselt poolt liikmesriikide maksumaksjate rahal põhineva rahastamise erinevusi. Liikmesriikide rahaliste vahendite kasutamisega kaasneb suurem moraalirisk ja väiksem stiimul turudistsipliiniks ***ning seda tuleks kaaluda ainult erakorralistel asjaoludel***. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogu, hinnates eesmärki minimeerida sõltuvust erakorralisest avaliku sektori finantstoetusest, leidma rahastuse kriisilahendusrahastute või hoiuste tagamise skeemi kaudu, eelistades seda liikmesriikide eelarvest võrdses summas eraldatavale rahastusele.

(19a) Kui siseriiklike maksejõuetus- ja kriisilahendusraamistikega saavutatakse raamistiku eesmärgid tulemuslikult ja samas ulatuses, tuleks eelistada võimalust, mis minimeerib riski maksumaksjatele ja majandusele. See lähenemisviis tagab mõistliku ja vastutustundliku tegutsemise, mis on kooskõlas üldeesmärgiga kaitsta nii maksumaksjate huve kui ka laiemat majanduslikku stabiilsust.

(19b) Maksumaksja rahastatud erakorralist finantstoetust finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele tuleks anda, kui üldse, ainult majanduses esineva erandliku ja süsteemse tõsise häire kõrvaldamiseks, kuna see koormab märkimisväärselt riigi rahandust ja häirib võrdseid tingimusi siseturul.

(20) Tagamaks, et kriisilahenduse eesmärgid saavutatakse kõige tõhusamal viisil, peaks avaliku huvi hindamise tulemus ***võtma arvesse seda, kas*** raskustes oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses aitaks saavutada kriisilahenduse eesmärgid tõhusamalt ***kui kriisilahendusmenetlus*** ja mitte üksnes samas ulatuses kui kriisilahendusmenetlus.

(21) Võttes arvesse direktiivi 2014/59/EL, määruse (EL) nr 806/2014 ja direktiivi 2014/49/EL rakendamisel saadud kogemusi, on vaja täiendavalt täpsustada eeltingimusi, mille alusel võib erandkorras võtta ettevaatusmeetmeid, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks. Selleks et minimeerida konkurentsimoonutusi, mis tulenevad hoiuste tagamise skeemide olemusega seotud erinevustest liidus, tuleks erandkorras lubada selliste skeemide sekkumist direktiivis 2014/49/EL kehtestatud nõuete kohaste ennetusmeetmete kontekstis, mida liigitatakse erakorraliseks avaliku sektori finantstoetuseks, kui toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja ei vasta ühelegi maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise tingimusele. Ettevaatusmeetmete puhul tuleks tagada, et neid võetakse piisavalt vara. EKP tugineb praegu finantsinstitutsiooni või ettevõtja maksevõimelisuse hindamisel ennetava rekapitaliseerimise eesmärgil järgmise 12 kuu ettevaatavale hindamisele, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja suudab täita määruses (EL) nr 575/2013 ja (EL) 2019/2033 sätestatud omavahendite nõudeid ning direktiivis 2013/36/EL ja direktiivis (EL) 2019/2034 sätestatud täiendavate omavahendite nõuet. See tava tuleks sätestada määruses (EL) nr 806/2014. Peale selle võivad langenud väärtusega vara toetusmeetmed, sealhulgas vara valitsemise ettevõtjad ja varade tagamise kavad, osutuda tulemuslikuks ja tõhusaks finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate võimalike finantsprobleemide põhjustajate kõrvaldamisel ja nende maksejõuetuse ennetamisel ning seetõttu olla sobiv ettevaatusmeede. Seepärast tuleks täpsustada, et sellised ettevaatusabinõud võivad olla langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis.

(22) Selleks et säilitada turudistsipliin, kaitsta avaliku sektori vahendeid ja ära hoida konkurentsimoonutusi, peaksid ettevaatusmeetmed jääma erandiks ja neid tuleks võtta üksnes tõsiste turuhäirete korral või finantsstabiilsuse säilitamiseks***, eelkõige süsteemse kriisi korral***. Peale selle ei tohiks ettevaatusmeetmeid kasutada tekkinud või tõenäolise kahjumi katmiseks. Kõige usaldusväärsem vahend kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi kindlaksmääramiseks on vara kvaliteedi läbivaatamine EKP, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([12]) asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve, EBA) või liikmesriikide pädevate asutuste poolt. EKP ja liikmesriikide pädevad asutused peaksid kasutama sellist läbivaatamist kantud või tõenäolise kahju kindlaksmääramiseks, kui sellist läbivaatamist on võimalik teha mõistliku aja jooksul. Kui see ei ole võimalik, peaksid pädevad asutused kantud või tõenäolise kahju kindlaks määrama valitsevates oludes kõige usaldusväärsemal viisil, tuginedes vajaduse korral kohapealsetele kontrollidele.

(23) Ennetava rekapitaliseerimise eesmärk on toetada elujõulisi finantsinstitutsioone ja ettevõtjaid, kelle puhul on tõenäoline, et nad satuvad lähitulevikus ajutistesse raskustesse ning hoida ära nende olukorra edasine halvenemine. Selleks et vältida olukorda, mille puhul avaliku sektori toetusi antakse ettevõtjatele, kes on toetuse andmise ajal juba kahjumlikud, ei tohiks omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamise või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võetavad ettevaatusabinõud ületada summat, mis on vajalik kapitalinappuse katmiseks, nagu on kindlaks määratud stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis. Tagamaks, et avaliku sektori poolne rahastamine viimaks lõpetatakse, peaksid need ettevaatusmeetmed samuti olema ajaliselt piiratud ja sisaldama nende lõpetamise selget ajakava (***„toetusmeetmest väljumise strateegia“***). Tähtajatuid instrumente, sealhulgas esimese taseme põhiomavahendeid, peaks kasutama üksnes erandlikel asjaoludel ja nende suhtes tuleks kohaldada teatavaid koguselisi piirmäärasid, sest oma olemuse tõttu ei ole need ajutise lahendusena sobivad.

(24) Ettevaatusmeetmed peaksid piirduma summaga, mida finantsinstitutsioon või ettevõtja vajab oma maksevõime säilitamiseks negatiivse stsenaariumi korral, nagu on kindlaks määratud stressitesti või samaväärse testi käigus. Kui tegemist on ettevaatusabinõudega langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis, peaks toetust saav finantsinstitutsioon või ettevõtja saama kasutada seda summat üleantud varadega seotud kahju katmiseks või koos kapitaliinstrumentide omandamisega, tingimusel et kindlaks määratud puudujäägi kogusummat ei ületata. Samuti on vaja tagada, et sellised ettevaatusabinõud langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis oleksid kooskõlas kehtivate riigiabi eeskirjade ja parimate tavadega, et need taastaksid finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalise elujõulisuse, et riigiabi piirduks minimaalselt vajalikuga ja et hoitakse ära konkurentsimoonutused. Seetõttu peaksid asjaomased ametiasutused ettevaatusabinõude puhul langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis võtma arvesse konkreetseid suuniseid, sealhulgas riiklikke varahaldusettevõtjaid käsitlevat kava ([13]) ja teatist viivislaenude vastu võitlemise kohta ([14]). Nende langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete vormis ettevaatusabinõude puhul tuleks alati kohaldada ajutise rakendamise eeltingimust. Avaliku sektori tagatised, mis on antud konkreetseks ajavahemikuks seoses asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja langenud väärtusega varaga, peaksid tagama ajutisuse eeltingimuse parema täitmise kui selliste varade üleandmine avaliku sektori toetust saavale ettevõtjale. ***Tagamaks,*** et ***toetust saavad finantsinstitutsioonid järgivad toetusmeetme tingimusi, peaksid EKP või liikmesriikide pädevad asutused nõudma oma kohustusi täitmata jätnud finantsinstitutsioonidelt parandusmeetmete kava. Kui EKP või liikmesriigi pädev asutus on arvamusel, et parandusmeetmete kavas sätestatud meetmed ei suuda tagada finantsinstitutsiooni pikaajalist elujõulisust või kui finantsinstitutsioon ei järginud parandusmeetmete kava, peaks EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus viima läbi selle hindamise, kas finantsinstitutsioon on maksejõuetu või*** tõenäoliselt maksejõuetuks ***jääv, vastavalt määruse (EL) nr 806/2014 artiklile 18.***

(25) Oluline on tagada, et kriisilahendusnõukogu võtaks kriisilahenduse meetmeid kiiresti ja õigeaegselt, kui sellised meetmed hõlmavad riigiabi või fondi abi andmist. Seepärast on vaja võimaldada kriisilahendusnõukogul asjaomane kriisilahendusskeem vastu võtta enne, kui komisjon on hinnanud, kas selline abi on siseturuga kokkusobiv. Kuid selleks, et tagada siseturu hea toimimine sellise stsenaariumi korral, peaks riigiabi või fondi abi andmist hõlmavate kriisilahendusskeemide tingimuseks jääma sellise abi andmiseks komisjonilt heakskiidu saamine. Selleks et komisjon saaks võimalikult varakult hinnata fondi abi kokkusobivust siseturuga ja tagada sujuv teabevahetus, on samuti vaja sätestada, et kriisilahendusnõukogu ja komisjon peaksid viivitamata jagama kogu fondi abi võimaliku kasutamise kohta vajalikku teavet ning nägema ette konkreetsed eeskirjad selle kohta, millal ja millist teavet peaks kriisilahendusnõukogu komisjonile esitama, et tagada komisjonile teave fondi abi siseturuga kokkusobivuse hindamiseks.

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

([13]) COM(2018) 133 final.

([14]) COM(2020) 822 final.

(26) Kriisilahendusmenetluse algatamise kord ning allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise otsuse tegemise kord on sarnased. Seepärast on asjakohane ühtlustada kriisilahendusnõukogu ja kas EKP või liikmesriigi pädeva asutuse ülesanded, kui nad ühelt poolt hindavad, kas allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamise tingimused on täidetud, ja teiselt poolt annavad hinnangu kriisilahendusskeemi vastuvõtmise tingimustele.

(27) Võib ette tulla, et kriisilahenduse meedet rakendatakse kriisilahendussubjekti suhtes, kes on kriisilahenduse konsolideerimisgrupi eesotsas, samal ajal kui allahindamise ja konverteerimise õigust kohaldatakse sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja suhtes. Selliste ettevõtjate vastastikune sõltuvus, sealhulgas taastamisele kuuluvate konsolideeritud kapitalinõuete olemasolu ning vajadus aktiveerida kahju eelneva etapi ja kapitali järgneva etapi mehhanismid, võib muuta keeruliseks kahjumi katmise ja rekapitaliseerimise vajaduste hindamise iga ettevõtja puhul eraldi ning seeläbi vajalike summade kindlaksmääramise, mis tuleb iga ettevõtja puhul alla hinnata ja konverteerida. Seepärast tuleks täpsustada kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise korda sellistes olukordades, mille puhul kriisilahendusnõukogu peaks võtma arvesse sellist vastastikust sõltuvust. Kui üks ettevõtja vastab allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamise tingimustele ja teine samasse konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja vastab samal ajal kriisilahenduse eeltingimustele, peaks kriisilahendusnõukogu võtma vastu mõlemat ettevõtjat hõlmava kriisilahendusskeemi.

(28) Õiguskindluse suurendamiseks ja võttes arvesse ebatõenäolistest tulevikusündmustest tuleneda võivate kohustuste võimalikku asjakohasust, sealhulgas kriisilahendusmenetluse ajal pooleliolevate kohtuasjade tulemusi, on vaja sätestada, kuidas tuleks asjaomaseid kohustusi käsitada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise korral. Sellega seoses tuleks lähtuda raamatupidamiseeskirjades kehtestatud põhimõtetest ja eelkõige raamatupidamiseeskirjadest, mis on sätestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1126/2008 ([15]) vastu võetud rahvusvahelises raamatupidamisstandardis 37. Selle põhjal peaksid kriisilahendusasutused tegema vahet eraldiste ja tingimuslike kohustiste vahel. Eraldised on kohustused, mis on seotud vahendite tõenäolise väljavooluga ja mida on võimalik usaldusväärselt hinnata. Tingimuslikke kohustisi ei kajastata raamatupidamislike kohustustena, sest need on seotud kohustusega, mida ei saa hinnangu andmise ajal tõenäoliseks pidada või mida ei saa usaldusväärselt hinnata.

(29) Kuna eraldised on raamatupidamislikud kohustused, tuleks täpsustada, et selliseid eraldisi tuleb käsitada samamoodi nagu muid kohustusi. Sellised eraldised peaksid olema teisendatavad, välja arvatud juhul, kui need vastavad ühele erikriteeriumile, mis võimaldab neid kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast välja jätta. Võttes arvesse selliste eraldiste võimalikku asjakohasust kriisilahendusmenetluses ning selleks, et tagada kindlus kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisel, tuleks täpsustada, et eraldised on osa teisendatavatest kohustustest ning et sellest tulenevalt kohaldatakse nende suhtes kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit.

(30) Raamatupidamispõhimõtete kohaselt ei saa tingimuslikke kohustisi kajastada kohustustena ja seetõttu ei tohiks need olla teisendatavad. Siiski on vaja tagada, et tingimuslik kohustis, mis tuleneks sündmusest, mis ei ole tõenäoline või mida ei saa kriisilahenduse ajal usaldusväärselt hinnata, ei kahjustaks kriisilahendusstrateegia ning eelkõige kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi tulemuslikkust. Selle eesmärgi saavutamiseks peaks hindaja kriisilahenduse eesmärgil tehtava hindamise raames hindama kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või ettevõtja bilansis kajastatud tingimuslikke kohustisi ja kindlaks määrama selliste kohustuste võimaliku väärtuse oma parimate võimete kohaselt. Tagamaks, et pärast kriisilahendusmenetlust suudab finantsinstitutsioon või ettevõtja säilitada asjakohase aja jooksul turu piisava usalduse, peaks hindaja võtma seda potentsiaalset väärtust arvesse, kui ta määrab kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni omavahendite suhtarvud. Eelkõige peaks kriisilahendusasutus kohaldama teisendatavate kohustuste suhtes oma konverteerimise õigust ulatuses, mis on vajalik tagamaks, et kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni rekapitaliseerimine on piisav, et katta võimalik kahjum, mille võib põhjustada kohustus, mis võib tekkida ebatõenäolise sündmuse tõttu. Allahinnatava või konverteeritava summa hindamisel peaks kriisilahendusasutus hoolikalt kaaluma võimaliku kahju mõju kriisilahendusmenetluses olevale finantsinstitutsioonile, lähtudes mitmest tegurist, sealhulgas sündmuse teostumise tõenäosus ja aeg ning tingimusliku kohustise summa.

([15]) Komisjoni 3. novembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1126/2008, millega võetakse vastu teatavad rahvusvahelised raamatupidamisstandardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (ELT L 320, 29.11.2008, lk 1).

(31) Teatavatel asjaoludel võib kriisilahendusnõukogu pärast seda, kui ühtne kriisilahendusfond on taganud osamakse kuni 5 % ulatuses finantsinstitutsiooni või ettevõtja kogukohustustest, sealhulgas omavahendid, kasutada täiendavaid rahastamisallikaid oma kriisilahenduse meetme täiendavaks toetamiseks. Selgemalt tuleks täpsustada, millistel asjaoludel võib ühtne kriisilahendusfond anda lisatoetust, kui kõik kohustused, mille rahuldamisjärk on madalam kui hoiustel, mis ei ole kohustuslikus korras või kaalutlusõiguse alusel välja jäetud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisest, on täielikult alla hinnatud või konverteeritud.

(32) Kriisilahenduse tulemuslikkus sõltub kriisilahendusnõukogu õigeaegsest juurdepääsust asjakohasele teabele, mis on saadud kriisilahendusnõukogu vastutusalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ja ettevõtjatelt ning avalik-õiguslikelt krediidiasutustelt ja ametiasutustelt. Sellega seoses peaks kriisilahendusnõukogul olema juurdepääs statistilisele teabele, mida EKP kogub oma keskpanga funktsiooni raames, lisaks teabele, mis on EKP-le kui järelevalveasutusele kättesaadav määruse (EL) nr 1024/2013 raames. Nõukogu määruse (EÜ) nr 2533/98 ([16]) kohaselt peaks kriisilahendusnõukogu tagama konfidentsiaalse statistilise teabe füüsilise ja loogilise kaitse ning taotlema EKP-lt luba selle edastamiseks, kui see võib olla vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks. Kuna teave nende klientide arvu kohta, kelle puhul finantsinstitutsioon või ettevõtja on ainus või peamine panganduspartner, mis on kantud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 ([17]) kohaselt loodud automatiseeritud keskmehhanismidesse, võib olla vajalik avaliku huvi hindamiseks, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada seda teavet igal üksikjuhul eraldi. Määratleda tuleks ka täpne aeg, millal kriisilahendusnõukogule võimaldatakse kaudne juurdepääs teabele. Eelkõige juhul, kui asjakohane teave on kättesaadav finantsinstitutsioonile või ametiasutusele, kes on kohustatud tegema kriisilahendusnõukoguga koostööd, siis kui kriisilahendusnõukogu teavet taotleb, peaks selline finantsinstitutsioon või ametiasutus selle teabe kriisilahendusnõukogule esitama. Kui teave ei ole sel ajal mis tahes põhjusel kättesaadav, peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik saada asjaomast teavet füüsiliselt või juriidiliselt isikult, kes on selle teabe saanud liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu, või otse pärast kõnealuste liikmesriikide kriisilahendusasutuste teavitamist. Kriisilahendusnõukogul peaks samuti olema võimalik täpsustada finantssektori ettevõtjatelt teabe saamise korda ja vormi, tagamaks et asjaomane teave vastab kõige paremini tema vajadustele; see puudutab ka virtuaalseid andmeruume. Selleks et tagada võimalikult ulatuslik koostöö kõigi ettevõtjatega, kes võivad omada kriisilahendusnõukogu jaoks olulisi andmeid, mis on vajalikud kriisilahendusnõukogule antud ülesannete täitmiseks, ning et vältida korduvate taotluste esitamist finantsinstitutsioonidele ja ettevõtjatele, avalik-õiguslikele krediidiasutustele ja ametiasutustele, kellega kriisilahendusnõukogul peaks olema võimalik teha koostööd, kontrollida teabe kättesaadavust ja vahetada teavet, peaksid lisaks olema hõlmatud Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, asjaomased hoiuste tagamise skeemid, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa järelevalveasutused ja Euroopa stabiilsusmehhanism. Selleks et tagada vajaduse korral ühtse kriisilahendusfondi rahastamiseks sõlmitavate lepingute õigeaegne kasutamine, peaks kriisilahendusnõukogu teavitama komisjoni ja EKPd niipea, kui ta peab vajalikuks võtta kasutusele sellised rahastamise lepingud, ning esitama komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks seoses selliste rahastamise lepingutega.

(33) Direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikes 1 on sätestatud, et kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluvate finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate suhtes ei algatata tavalist maksejõuetusmenetlust, välja arvatud kriisilahendusasutuse algatusel, ning et finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes tavalise maksejõuetusmenetluse algatamise otsus tehakse üksnes kriisilahendusasutuse nõusolekul. Seda sätet ei ole määruses (EL) nr 806/2014 kajastatud. Kooskõlas määruses (EL) nr 806/2014 määratletud ülesannete jaotusega peaksid liikmesriikide kriisilahendusasutused konsulteerima kriisilahendusnõukoguga enne, kui nad võtavad meetmeid kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 86 lõikega 1 seoses finantsinstitutsioonide ja ettevõtjatega, kes kuuluvad kriisilahendusnõukogu otsesesse vastutusalasse.

(34) Kriisilahendusnõukogu aseesimehe valimise kriteeriumid on samad, mis kriisilahendusnõukogu esimehe ja teiste täisliikmete puhul. Seepärast on asjakohane anda ka kriisilahendusnõukogu aseesimehele sama hääleõigus, mis on kriisilahendusnõukogu esimehel ja täisliikmetel.

I

([16]) Nõukogu 23. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2533/98 statistilise teabe kogumise kohta Euroopa Keskpanga poolt (EÜT L 318, 27.11.1998, lk 8).

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

(36) Selleks et kriisilahendusnõukogu saaks oma täiskogul anda esialgse hinnangu esialgse eelarve projekti kohta enne, kui esimees esitab oma lõpliku eelarve projekti, tuleks pikendada ajavahemikku, mille jooksul esimees peab esitama esialgse ettepaneku kriisilahendusnõukogu aastaeelarve kohta.

(37) Pärast määruse (EL) nr 806/2014 artikli 69 lõikes 1 osutatud ühtse kriisilahendusfondi esialgset osamaksete kogumisperioodi võivad tema kasutada olevad rahalised vahendid langeda veidi allapoole sihttaset, eelkõige tagatud hoiuste suurenemise tõttu. Neil asjaoludel tõenäoliselt sissenõutavate *ex ante* osamaksete summa on seega usutavasti väike. Seepärast võib olla võimalik, et mõnel aastal ei ole selliste *ex ante* osamaksete summa enam vastavuses selliste osamaksete kogumise kuluga. Seepärast peaks kriisilahendusnõukogul olema võimalik lükata *ex ante* osamaksete kogumist ***kuni kolme*** aasta võrra edasi, kuni kogutav summa jõuab summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuluga, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta olulisel määral kriisilahendusnõukogu ühtse kriisilahendusfondi kasutamise suutlikkust.

(38) Tagasivõtmatud maksekohustused on ühtse kriisilahendusfondi käsutuses olevate rahaliste vahendite üks komponente. Seepärast on vaja täpsustada asjaolusid, mille korral võib selliste maksekohustuste täitmist nõuda, ja kohustuste lõpetamisel kohaldatavat menetlust, kui finantsinstitutsiooni või ettevõtja suhtes ei kohaldata enam kohustust teha osamakseid ühtsesse kriisilahendusfondi. Lisaks, selleks et suurendada läbipaistvust ja kindlust seoses tagasivõtmatute maksekohustuste osaga kogutavate *ex ante* osamaksete kogusummas, peaks kriisilahendusnõukogu määrama sellise osa kindlaks igal aastal, võttes arvesse kohaldatavaid piirmäärasid.

(39) Ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimaalne summa aastas, mida on lubatud sisse nõuda, on praegu kolm korda suurem kui *ex ante* osamaksete summa. Pärast määruse (EL) nr 806/2014 artikli 69 lõikes 1 osutatud esialgset osamaksete kogumisperioodi sõltuvad sellised *ex ante* osamaksed muudel asjaoludel kui ühtse kriisilahendusfondi kasutamine üksnes tagatud hoiuste tasemes toimuvatest muutustest ja muutuvad seetõttu tõenäoliselt väikeseks. Erakorraliste ex post osamaksete maksimumsumma sõltuvus *ex ante* osamaksetest võib sellisel juhul oluliselt piirata ühtse kriisilahendusfondi võimalust koguda *ex post* osamakseid, vähendades seeläbi selle tegevussuutlikkust. Sellise tulemuse vältimiseks tuleks kehtestada teistsugune piirmäär ja lubatud sissenõutavate erakorraliste *ex post* osamaksete maksimumsumma peaks olema kolm korda üks kaheksandik fondi sihttasemest.

(40) Ühtset kriisilahendusfondi võib kasutada ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise toetamiseks, mille puhul kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni vara, õigused ja kohustused antakse üle saajale. Sellisel juhul võib kriisilahendusnõukogul tekkida nõue järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu selle hilisema lõpetamise ja likvideerimise korral tavalises maksejõuetusmenetluses. See võib juhtuda, kui ühtset kriisilahendusfondi kasutatakse seoses kahjuga, mida võlausaldajatel oleks tulnud muidu kanda, sealhulgas vara ja kohustuste tagatiste või üleantud vara ja kohustuste vahe katmise vormis. Tagamaks, et aktsionärid ja võlausaldajad, kes jäävad järelejäävasse finantsinstitutsiooni või ettevõtjasse, katavad tõhusalt kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kahjumi ja parandavad maksejõuetuse korral võimalust teha tagasimakseid kriisilahendusnõukogule, peaksid kriisilahendusnõukogu nõuded järelejääva finantsinstitutsiooni või ettevõtja vastu ning kriisilahendusnõukogu nõuetekohaselt kantud mõistlikest kuludest tulenevad nõuded omama maksejõuetusmenetluses sama rahuldamisjärku kui iga osaleva liikmesriigi kriisilahendusrahastute nõuete rahuldamisjärk, mis peaks olema hoiuste ja hoiuste tagamise skeemide nõuete rahuldamisjärkudest eespool. Kuna ühtsest kriisilahendusfondist aktsionäridele ja võlausaldajatele võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise eest makstavate hüvitiste eesmärk on kriisilahenduse meetmete tagajärgede hüvitamine, ei tohiks sellised hüvitised kaasa tuua kriisilahendusnõukogu nõudeid.

(41) Kuna mõned määruse (EL) nr 806/2014 sätted, mis käsitlevad hoiuste tagamise skeemide võimalikku rolli kriisilahenduses, sarnanevad direktiivi 2014/59/EL sätetega, peaksid direktiivi 2014/59/EL asjaomastesse sätetesse direktiiviga [väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number] tehtavad muudatused kajastuma määruses (EL) nr 806/2014.

(42) Turu terviklikkuse, turudistsipliini ja investorite kaitse tagamiseks on väga oluline läbipaistvus. Selleks et tagada, et kriisilahendusnõukogu saaks edendada suurema läbipaistvuse nimel tehtavaid jõupingutusi ja neis osaleda, peaks kriisilahendusnõukogul olema lubatud avalikustada teavet, mis tuleneb tema enda analüüsidest, hinnangutest ja otsustest, sealhulgas kriisilahenduskõlblikkuse hindamistest, kui selline avalikustamine ei kahjusta avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui teabe avalikustamine teenib ülekaalukalt avalikku huvi.

(43) Määrust (EL) nr 806/2014 tuleks seepärast vastavalt muuta.

(44) Järjepidevuse tagamiseks tuleks määruse (EL) nr 806/2014 muudatusi, mis sarnanevad direktiivi 2014/59/EL direktiiviga... [väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number] tehtavate muudatustega, kohaldada alates samast kuupäevast, mil võetakse üle direktiiv...[väljaannete talitus: palun sisestada direktiivi 2014/59/EL muutmisdirektiivi number], mis on... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 18 kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva]. Siiski ei ole põhjust edasi lükata nende määruse (EL) nr 806/2014 muudatuste kohaldamist, mis on seotud üksnes ühtse kriisilahenduskorra toimimisega. Seepärast tuleks kõnealuseid muudatusi kohaldada alates... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumise kuupäeva].

(45) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt parandada finantsinstitutsioonide ja ettevõtjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistiku tulemuslikkust ja tõhusust, ei suuda liikmesriigid piisaval määral saavutada riskide tõttu, mida erinevad siseriiklikud lähenemisviisid võivad ühtse turu terviklikkusele kaasa tuua, saab neid paremini saavutada pigem liidu tasandil juba liidus kehtestatud eeskirjade muutmise teel, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 806/2014 muudatused

Määrust (EL) nr 806/2014 muudetakse järgmiselt:

1) artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt 24a asendatakse järgmisega:

„24a) „kriisilahendussubjekt“ – osalevas liikmesriigis asutatud juriidiline isik, keda kriisilahendusnõukogu või liikmesriigi kriisilahendusasutus käsitab kooskõlas käesoleva määruse artikliga 8 ettevõtjana, kelle suhtes on kriisilahenduse kavas ette nähtud kriisilahenduse meede;“;

b) lisatakse punktid 24d ja 24e järgmises sõnastuses:

„24d) „kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 134 määratletud kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

24e) „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 136 määratletud globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;“;

c) punkt 49 asendatakse järgmisega:

„49) „teisendatavad kohustused“ – artiklis 2 osutatud ettevõtja kohustused, sealhulgas need kohustused, millest tulenevad raamatupidamislikud eraldised, ja kapitaliinstrumendid, mis ei ole esimese taseme põhiomavahendite instrumendid, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ega teise taseme omavahendite instrumendid ja mis ei ole artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalast välja jäetud;“;

2) artiklile 4 lisatakse lõige 1a järgmises sõnastuses:

„1a. Liikmesriigid teavitavad kriisilahendusnõukogu võimalikult kiiresti oma taotlusest alustada EKPga tihedat koostööd vastavalt määruse (EL) nr 1024/2013 artiklile 7.

Pärast määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 7 kohase teate esitamist ja enne tiheda koostöö alustamist esitavad liikmesriigid ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide kohta, kelle püsiv tegevuskoht on nende territooriumil, kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu võib nõuda talle käesoleva määruse ja lepinguga antud ülesannete ettevalmistamiseks.“;

3) artiklit 7 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 neljanda lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Käesolevas lõikes osutatud ülesannete täitmisel kohaldavad liikmesriikide kriisilahendusasutused käesoleva määruse asjakohaseid sätteid. Kõiki artikli 5 lõikes 2, artikli 6 lõikes 5, artikli 8 lõigetes 6, 8, 12 ja 13, artikli 10 lõigetes 1–10, artiklis 10a, artiklites 11–14, artikli 15 lõigetes 1–3, artiklis 16, artikli 18 lõigetes 1, 1a, 2 ja 6, artiklis 20, artikli 21 lõigetes 1–7, artikli 21 lõike 8 teises lõigus ning artikli 21 lõigetes 9 ja 10, artikli 22 lõigetes 1, 3 ja 6, artiklis 23, artiklis 24, artikli 25 lõikes 3, artikli 27 lõigetes 1–15 ja artikli 27 lõike 16 teise lõigu teises lauses, kolmandas lõigus, neljanda lõigu esimeses, kolmandas ja neljandas lauses ja artiklis 32 olevaid viiteid kriisilahendusnõukogule käsitatakse viidetena liikmesriikide kriisilahendusasutustele seoses käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud konsolideerimisgruppide ja ettevõtjatega.“;

b) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

i) sõnad „artikli 12 lõiget 2“ asendatakse sõnadega „artikli 12 lõiget 3“;

ii) lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Pärast esimeses lõigus osutatud teate jõustumist võivad osalevad liikmesriigid otsustada, et vastutus muude kui lõikes 2 osutatud nende territooriumil asutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega seotud ülesannete täitmise eest antakse tagasi liikmesriikide kriisilahendusasutustele, mille korral esimest lõiku enam ei kohaldata. Liikmesriigid, kes kavatsevad seda võimalust kasutada, annavad sellest teada kriisilahendusnõukogule ja komisjonile. Kõnealune teade jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.“;

4) artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 2 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu võib anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõikes 8 osutatud õiguste kasutamiseks. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhiseid käesoleva määruse artikli 29 kohaselt.“;

aa) lõike 9 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„aa) vajaduse korral põhjuste, millele tuginedes määrati kindlaks, et finantsinstitutsioon tuleb kvalifitseerida likvideerimissubjektina, üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas selgitus selle kohta, kuidas kriisilahendusasutus jõudis järeldusele, et finantsinstitutsioonil puuduvad kriitilised funktsioonid;“;

ii) lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„ja) kirjeldus selle kohta, kuidas erinevad kriisilahendusstrateegiad võimaldaksid kõige paremini saavutada artiklis 14 sätestatud kriisilahenduse eesmärke;“;

iii) lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„pa) füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate tagatud hoiuste ja kõlblike hoiuste üksikasjalik ning kvantifitseeritud loetelu.“;

b) lõikele 10 lisatakse ***lõigud*** järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu võib rakendada lihtsustatud meetodit esimese lõigu punktis b osutatud tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjektid, võetavate meetmete kindlaksmääramisel ***pärast asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutusega konsulteerimist ja*** kui selline lähenemisviis ei mõjuta negatiivselt konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkust, võttes arvesse tütarettevõtja suurust, riskiprofiili, kriitiliste funktsioonide puudumist ja konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat.

Konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas määratakse kindlaks, kas kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad, välja arvatud kriisilahendussubjekt, kvalifitseeruvad likvideerimissubjektina. Ilma et see piiraks muid tegureid, mida kriisilahendusnõukogu võib oluliseks pidada, ei kvalifitseeru kriitilisi funktsioone täitvad ettevõtjad likvideerimissubjektina.“;

ba) lõikele 11 lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„-aa) hõlmab põhjuste, millele tuginedes määrati kindlaks, et konsolideerimisgrupi ettevõtja tuleb kvalifitseerida likvideerimissubjektina, üksikasjalikku kirjeldust, sealhulgas selgitust selle kohta, kuidas kriisilahendusasutus jõudis järeldusele, et finantsinstitutsioonil puuduvad kriitilised funktsioonid, ja selle kohta, kuidas on arvesse võetud tema koguriskipositsiooni ning tegevustulu osakaalu konsolideerimisgrupi koguriskipositsioonis ja tegevustulus ning konsolideerimisgrupi ettevõtja finantsvõimenduse määra konsolideerimisgrupi kontekstis;“;

c) lisatakse lõige ▌ järgmises sõnastuses:

„14. Kriisilahendusnõukogu ei võta vastu kriisilahenduse kavasid lõikes 1 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide jaoks, kui kohaldatakse artikli 22 lõiget 5 või kui ettevõtja või ***konsolideerimisgrupi suhtes on algatatud maksejõuetusmenetlus*** vastavalt kohaldatavale riigisisesele õigusele kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 32b.“;

5) artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 4 neljandas lõigus asendatakse sõnad „Esimeses lõigus“ sõnadega „Kolmandas lõigus“;

b) lõikes 7 asendatakse sõnad „finantsinstitutsioonile või emaettevõtjale suunatud“ sõnadega „ettevõtjale või emaettevõtjale suunatud“ ja sõnad „mõju finantsinstitutsiooni ärimudelile“ asendatakse sõnadega „mõju ettevõtja või konsolideerimisgrupi ärimudelile“;

c) lõiget 10 muudetakse järgmiselt:

i) teises lõigus asendatakse sõna „finantsinstitutsioon“ sõnadega „asjaomane ettevõtja“;

ii) kolmandas lõigus asendatakse sõna „finantsinstitutsioon“ sõnaga „ettevõtja“;

iii) lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kui asjaomase ettevõtja pakutud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid või kõrvaldavad need, teeb kriisilahendusnõukogu otsuse pärast EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega ja vajaduse korral määratud makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega konsulteerimist. Kõnealuses otsuses märgitakse, et kavandatud meetmed vähendavad tulemuslikult kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid või kõrvaldavad need ning liikmesriikide kriisilahendusasutustele antakse korraldus nõuda, et finantsinstitutsioon, emaettevõtja või asjaomase konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtja rakendaks kavandatud meetmeid.“;

d) lisatakse lõige järgmises sõnastuses:

„13a. Kriisilahendusasutus avaldab iga kriisilahenduse kavandamise tsükli lõpus anonüümseks muudetud loendi, mis sisaldab koondatud kujul kõiki tuvastatud olulisi kriisilahenduskõlblikkust välistavaid asjaolusid ja asjakohaseid meetmeid nende kõrvaldamiseks. Kohaldatakse artiklis 88 ametisaladuse hoidmise kohta sätestatut.“;

6) artiklit 10a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Kui ettevõtja on olukorras, kus ta vastab kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana igale direktiivi 2013/36/EL artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud nõudele, kuid ei vasta kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuetele, kui need arvutatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 12a lõike 2 punktiga a, on kriisilahendusnõukogul õigus käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaselt anda liikmesriigi kriisilahendusasutusele korraldus keelata ettevõtjal teha väljamakseid üle käesoleva artikli lõike 4 kohaselt arvutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma mõne järgmise toimingu kaudu:“;

b) lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Kui ettevõtja suhtes ei kohaldata kombineeritud puhvri nõuet samadel alustel kui tingimust, mille alusel ta peab täitma artiklites 12d ja 12e osutatud nõudeid, kohaldab kriisilahendusnõukogu käesoleva artikli lõikeid 1–6 kombineeritud puhvri nõude hinnangu alusel kooskõlas komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2021/1118 (*). Kohaldatakse direktiivi 2013/36/EL artikli 128 neljandat lõiku.

Kriisilahendusnõukogu lisab esimeses lõigus osutatud hinnangulise kombineeritud puhvri nõude käesoleva määruse artiklites 12d ja 12e osutatud nõuete kindlaksmääramiseks tehtavasse otsusesse. Ettevõtja teeb hinnangulise kombineeritud puhvri nõude ja direktiivi 2014/59/EL artikli 45i lõikes 3 osutatud teabe avalikult kättesaadavaks.

_____

(*) Komisjoni 26. märtsi 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/1118, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks metoodika, mida kriisilahendusasutused kasutavad, et hinnata Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a osutatud nõuet ja kombineeritud puhvri nõuet kriisilahendussubjektide puhul kriisilahendusaluse grupi konsolideeritud tasandil, kui kriisilahendusaluse grupi suhtes ei kohaldata neid nõudeid kõnealuse direktiivi kohaselt (ELT L 241, 8.7.2021, lk 1).“

7) artiklile 12 lisatakse lõige 8 järgmises sõnastuses:

„8. Kriisilahendusnõukogu vastutab määruse (EL) nr 575/2013 artikli 77 lõikes 2 ja artiklis 78a osutatud lubade andmise eest käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjatele. Kriisilahendusnõukogu adresseerib oma otsuse asjaomasele ettevõtjale.“;

8) artikli 12a lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu ja liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad täidavad igal ajal omavahendite ja kõlblike kohustuste nõudeid, kui kriisilahendusnõukogu seda nõuab ja selle kindlaks määrab vastavalt käesolevale artiklile ja artiklitele 12b–12i.“;

9) artiklit 12c muudetakse järgmiselt:

a) lõigetes 4 ja 5 asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

b) lõike 7 sissejuhatavas lauses asendatakse sõnad „lõikest 3“ sõnadega „lõikest 4“ ja sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

c) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimeses lõigus asendatakse sõnad „globaalsed süsteemselt olulised ettevõtjad“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused“;

ii) teise lõigu punktis c asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;

d) lisatakse lõige 10 järgmises sõnastuses:

„10. Kriisilahendusnõukogu võib lubada kriisilahendussubjektidel täita lõigetes 4, 5 ja 7 osutatud nõudeid omavahendite või kohustuste abil, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 3, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) ettevõtjate puhul, kes on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksused või kriisilahendussubjektid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 12d lõiget 4 või 5, ei ole kriisilahendusnõukogu vähendanud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud nõuet vastavalt kõnealuse lõike esimesele lõigule;

b) käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustused, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 72b lõike 2 punktis d osutatud tingimusele, vastavad kõnealuse määruse artikli 72b lõike 4 punktides b–e sätestatud tingimustele.“;

10) artikli 12d lõike 3 kaheksandas lõigus ja lõike 6 kaheksandas lõigus asendatakse sõnad „kriitilised majandusfunktsioonid“ sõnadega „kriitilised funktsioonid“;

11) lisatakse artikkel ▌ järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 12da*

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine ▌ üleandmise strateegiate puhul

1. Kui kriisilahendusasutus kohaldab artiklit 12d kriisilahendussubjekti suhtes, kelle eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ***eraldi või koos muude kriisilahenduse vahenditega*** ette ▌ ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kasutamine ▌, määrab kriisilahendusnõukogu vajaduse korral artikli 12d lõikes 3 sätestatud rekapitaliseerimise summa proportsionaalselt järgmiste kriteeriumide alusel:

a) kriisilahendussubjekti suurus, ärimudel, rahastamismudel ja riskiprofiil ***või, kui see on asjakohane, kriisilahendussubjekti selle osa suurus, mille suhtes kohaldatakse ettevõtte võõrandamise või sildasutuse vahendit***;

b) aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, vara, õigused või kohustused, mis antakse üle saajale, nagu on kindlaks määratud kriisilahenduse kavas, võttes arvesse järgmist:

i) kriisilahendussubjekti põhiäriliinid ja kriitilised funktsioonid;

ii) kohustused, mis on artikli 27 lõike 3 kohaselt kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendusalast välja jäetud;

iii) direktiivi 2014/59/EL artiklites 73–80 osutatud kaitsemeetmed;

iiia) eeldatavad omavahendite nõuded mis tahes sildasutusele, mida võib vaja minna kriisilahendussubjekti turult lahkumiseks, et tagada sildasutuse vastavus määrusele (EL) nr 575/2013, direktiivile 2013/36/EL ja direktiivile 2014/ 65/EL, vastavalt vajadusele;

iiib) saaja eeldatav nõue, et tehing ei avaldaks omandaja suhtes kohaldatavate nõuete osas mõju kapitalile;

c) punktis b osutatud kriisilahendussubjekti aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, vara, õiguste või kohustuste eeldatav väärtus ja turustatavus, võttes arvesse järgmist:

i) kriisilahendusasutuse kindlaks tehtud olulised kriisilahenduskõlblikkust pärssivad asjaolud, mis on ▌ seotud ettevõtte võõrandamise vahendi või sildasutuse vahendi kohaldamisega;

ii) kahjum, mis tuleneb järelejäävasse finantsinstitutsiooni jäänud varast, õigustest või kohustustest;

iia) turutingimuste võimalik halvenemine kriisilahenduse ajal;

d) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette kriisilahendussubjekti emiteeritud aktsiate või muude omandiõiguse instrumentide või kriisilahendussubjekti vara, õiguste ja kohustuste täielik või osaline üleandmine;

e) kas eelistatud kriisilahendusstrateegiaga nähakse ette vara eraldamise vahendi kohaldamine.

▌

3. Lõike 1 kohaldamisega ei kaasne summa, mis on suurem kui artikli 12d lõike 3 kohaldamisest tulenev summa***, või summa, mis on väiksem kui 13,5 % koguriskipositsioonist, mis on arvutatud kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikega 3, ning väiksem kui 5 % käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjaomase ettevõtja koguriskipositsiooni näitajast, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklitele 429 ja 429a***.“;

12) artikli 12e lõikes 1 asendatakse sõnad „globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või sellise ettevõtja osa“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“;

13) artiklit 12g muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu võib pärast pädevate asutustega, sealhulgas EKPga, konsulteerimist otsustada kohaldada käesolevas artiklis sätestatud nõuet artikli 2 punktis b osutatud ettevõtja ja artikli 2 punktis c osutatud finantsinstitutsiooni suhtes, kes on kriisilahendussubjekti tütarettevõtja ja ei ole ise kriisilahendussubjekt.“;

ii) kolmandas lõigus asendatakse sõnad „esimesest lõigust“ sõnadega „esimesest ja teisest lõigust“;

b) lisatakse lõige 4 järgmises sõnastuses:

„4. Kui üldise kriisilahendusstrateegia kohaselt ei ole liidus asutatud tütarettevõtjad või liidus tegutsev emaettevõtja ja selle tütarettevõtjad kriisilahendussubjektid ning kui direktiivi 2014/59/EL artikli 89 kohaselt asutatud Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed on selle strateegiaga nõus, täidavad liidus asutatud tütarettevõtjad või konsolideeritud alusel liidus tegutsev emaettevõtja artikli 12a lõikes 1 sätestatud nõuet, emiteerides käesoleva artikli lõike 2 punktides a ja b osutatud instrumente ühele järgmistest:

a) nende kolmandas riigis asutatud põhiemaettevõtja;

b) põhiemaettevõtja tütarettevõtjad, kes on asutatud samas kolmandas riigis;

c) muud ettevõtjad käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i ja punkti b alapunktis ii sätestatud tingimustel.“;

14) artiklit 12k muudetakse järgmiselt:

a) ***lisatakse järgmine lõige*** ▌:

„***1a.*** Erandina artikli 12a lõikest 1 määrab kriisilahendusnõukogu ettevõtjatele asjakohase üleminekuperioodi, et nad saaksid täita vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõudeid või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevaid nõudeid***, kui finantsinstitutsioonidele või ettevõtjatele kehtivad need nõuded pärast [käesoleva muutmismääruse] jõustumist. Ettevõtjatele kehtestatud tähtpäev artiklis 12f või 12g sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete täitmiseks on... [neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse kohaldamise alguskuupäeva].***

Kriisilahendusnõukogu määrab vastavalt asjaoludele artiklis 12f või 12g sätestatud nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tuleneva nõude jaoks vahesihttasemed, mille käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ettevõtjad peavad saavutama... [kaks aastat pärast käesoleva muutmismääruse kohaldamise alguskuupäeva]. Vahesihttasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil.

Kriisilahendusnõukogu võib vastavalt lõikes 7 osutatud kriteeriumidele kehtestada üleminekuperioodi, mis lõpeb... [neli aastat pärast käesoleva muutmismääruse kohaldamise alguskuupäeva], kui see on nõuetekohaselt põhjendatud ja asjakohane, võttes arvesse:

a) ettevõtja finantsseisundi arengut;

b) väljavaadet, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse artiklis 12f või 12g osutatud nõuetele või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevale nõudele, ning

c) seda, kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam kõlblikkus- ja tähtajakriteeriumidele, ning kui mitte, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.“;

b) lõike 3 punktis a asendatakse sõnad „kriisilahendusnõukogu või riiklik kriisilahendusasutus“ sõnaga „kriisilahendusnõukogu“;

c) lõikes 4 asendatakse sõnad „globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana“ sõnadega „globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana“;

d) lõigetes 5 ja 6 asendatakse sõnad „kriisilahendusnõukogu ja riiklikud kriisilahendusasutused“ sõnaga „kriisilahendusnõukogu“;

15) artikkel 13 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 13

Varajase sekkumise meetmed

1. EKP ***kaalub põhjendamatu viivituseta ja vajaduse korral rakendab*** varajase sekkumise meetmeid, kui artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtja vastab ühele järgmistest tingimustest:

a) ettevõtja vastab direktiivi 2013/36/EL artiklis 102 või määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 1 osutatud tingimustele ja kehtib üks järgmistest tingimustest:

i) ettevõtja ei ole võtnud EKP nõutud parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104, määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 või direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 49 osutatud meetmeid;

ii) EKP leiab, et muud parandusmeetmed kui varajase sekkumise meetmed ei ole piisavad, et lahendada probleeme ▌;

b) ettevõtja rikub või tõenäoliselt rikub 12 kuu jooksul pärast EKP hindamist direktiivi 2014/65/EL II jaotises, määruse (EL) nr 600/2014 artiklites 3–7, 14–17 või 24–26 või käesoleva määruse artiklites 12f või 12g sätestatud nõudeid.

Kui tingimused oluliselt halvenevad, ilmnevad ebasoodsad asjaolud või ettevõtja kohta saadakse uut teavet, võib EKP ▌ otsustada, et esimese lõigu punkti a alapunktis ii osutatud tingimus on täidetud, ilma et eelnevalt oleks võetud muid parandusmeetmeid, sealhulgas direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 või määruse (EL) 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 osutatud õiguste kasutamine.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel teavitab EKP või kui see on asjakohane, siis direktiivi 2014/65/EL kohane pädev asutus või kriisilahendusnõukogu liikmesriigi pädevat asutust viivitamata rikkumisest või tõenäolisest rikkumisest.

2. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad varajase sekkumise meetmed järgmist:

a) ettevõtja juhtorgani nõue teha üks järgmistest:

i) rakendada ühte või mitut finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;

ii) ajakohastada finantsseisundi taastamise kava kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 5 lõikega 2, kui varajase sekkumiseni viinud asjaolud erinevad esialgses finantsseisundi taastamise kavas esitatud eeldustest, ning rakendada teatava aja jooksul ühte või mitut ajakohastatud finantsseisundi taastamise kavas kehtestatud korda või meedet;

b) nõuda ettevõtja juhtorganilt ettevõtja aktsionäride koosoleku kokkukutsumist või kui ettevõtja juhtorgan kõnealust nõuet ei täida, siis kutsuda ise kokku ettevõtja aktsionäride koosolek, ning mõlemal juhul määrata kindlaks koosoleku päevakord ja nõuda, et aktsionärid arutaksid teatavaid otsuseid, et need vastu võtta;

c) nõuda ettevõtja juhtorganilt ***tegevuskava*** koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks mõne või kõigi tema võlausaldajatega vastavalt finantsseisundi taastamise kavale, kui see on kohaldatav;

d) nõuda muudatuste tegemist finantsinstitutsiooni õiguslikus struktuuris;

e) nõuda ettevõtja kõrgema juhtkonna või juhtorgani mõne liikme või täiskoosseisu tagasikutsumist või asendamist kooskõlas artikliga 13a;

f) nimetada ettevõtjale ühe või mitu ajutist haldurit kooskõlas artikliga 13b***;***

fa) nõuda ettevõtja juhtorganilt kava koostamist, mille ettevõtja saab ellu viia, kui asjaomane juriidiline isik otsustab algatada ettevõtja vabatahtliku lõpetamise.

3. EKP valib sobivad ***ja õigeaegsed*** varajase sekkumise meetmed, lähtudes sellest, mis on taotletavate eesmärkidega proportsionaalne, võttes muu asjakohase teabe hulgas arvesse rikkumise või tõenäolise rikkumise raskusastet ja ettevõtja finantsseisundi halvenemise kiirust.

4. EKP kehtestab iga lõikes 2 osutatud meetme rakendamiseks tähtaja, mis on piisav selle meetme elluviimiseks ja mis võimaldab EKP-l hinnata selle meetme tõhusust.

Meetme hindamine viiakse läbi kohe pärast tähtaja saabumist ning seda jagatakse kriisilahendusnõukogu ja asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutustega. Kui hindamisel jõutakse järeldusele, et meetmeid ei ole täielikult rakendatud või need ei ole tõhusad, hindab EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus artikli 18 lõike 1 punktis a osutatud tingimust pärast konsulteerimist kriisilahendusnõukogu ja asjaomase liikmesriigi kriisilahendusasutusega.

5. Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates liikmesriikides kui ka mitteosalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad, esindab EKP osalevate liikmesriikide pädevaid asutusi mitteosalevate liikmesriikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 30.

Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad osalevates liikmesriikides asutatud ettevõtjad ja mitteosalevates liikmesriikides asutatud tütarettevõtjad või nende olulised filiaalid, edastab EKP vastavalt vajadusele mitteosalevate liikmesriikide pädevatele asutustele või kriisilahendusasutustele ***õigeaegselt*** kõik artiklites 13–13c osutatud konsolideerimisgrupi jaoks olulised otsused või meetmed.“;

16) lisatakse artiklid 13a, 13b ja 13c järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 13a*

Kõrgema juhtkonna ja juhtorgani asendamine

Artikli 13 lõike 2 punkti e kohaldamisel nimetatakse uus kõrgem juhtkond või juhtorgan või nende organite konkreetsed liikmed kooskõlas liidu ja siseriikliku õigusega ning selle eelduseks on EKP heakskiit.

Artikkel 13b

Ajutine haldur

1. EKP võib artikli 13 lõike 2 punkti f kohaldamisel ja lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne, nimetada ajutise halduri tegema järgmist:

a) ettevõtja juhtorgani ajutine asendamine;

b) ajutine koostöö ettevõtja juhtorganiga.

EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal oma valikut punkti a või b alusel.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel täpsustab EKP täiendavalt ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli, ülesanded ja õigused ning ettevõtja juhtorganile kehtestatud nõuded, mis puudutavad ajutise halduriga konsulteerimist või temalt nõusoleku saamist enne teatavate otsuste tegemist või meetmete võtmist.

EKP avalikustab ajutise halduri nimetamise, välja arvatud juhul, kui ajutisel halduril puudub õigus ettevõtjat esindada ***või ettevõtja nimel otsuseid teha***.

Ajutine haldur peab vastama direktiivi 2013/36/EL artikli 91 lõigetes 1, 2 ja ***8*** sätestatud nõuetele. Ajutise halduri nimetamise otsuse lahutamatu osa on EKP hinnang selle kohta, kas ajutine haldur täidab kõnealuseid nõudeid.

2. EKP määrab ajutise halduri õigused kindlaks tema nimetamise ajal, lähtuvalt sellest, mis on asjaoludega võrreldes proportsionaalne. Ajutise halduri õigused võivad sisaldada mõningaid või kõiki ettevõtja põhikirjast ja siseriiklikust õigusest tulenevaid ettevõtja juhtorgani õigusi, sealhulgas õigust täita mõningaid või kõiki ettevõtja juhtorgani haldusfunktsioone. Ajutise halduri õigused ettevõtja suhtes peavad olema vastavuses kohaldatava äriühinguõigusega. ***EKP võib neid õigusi asjaolude muutumisel kohandada.***

3. EKP määrab kindlaks ajutise halduri rolli ja ülesanded ajutise halduri nimetamise ajal. Selline roll ja ülesanded võivad hõlmata järgmist:

a) ettevõtja finantsseisundi kindlakstegemine;

b) ettevõtja majandustegevuse või selle osa juhtimine eesmärgiga säilitada või taastada selle finantsseisund;

c) meetmete võtmine ettevõtja majandustegevuse aruka ja usaldusväärse juhtimise taastamiseks.

EKP täpsustab ajutise halduri nimetamise ajal ajutise halduri rolli ja ülesannete võimalikud piirangud.

4. EKP-l on ainuõigus ajutise halduri nimetamiseks ja tagasikutsumiseks. EKP võib ajutise halduri igal ajal mis tahes põhjusel tagasi kutsuda. EKP võib ajutise halduri nimetamise tingimusi igal ajal muuta vastavalt käesolevale artiklile.

5. EKP võib nõuda, et ajutise halduri teatavate toimingute puhul on vajalik EKP eelnev nõusolek. EKP määrab sellised nõuded kindlaks ajutise halduri nimetamise ajal või ajutise halduri nimetamise tingimuste muutmisel.

Igal juhul võib ajutine haldur kasutada õigust ettevõtja aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumiseks ja sellise koosoleku päevakorra koostamiseks üksnes EKP eelneval nõusolekul.

6. EKP võib nõuda, et ajutine haldur koostaks EKP määratud ajavahemike tagant***, vähemalt üks kord, pärast esimese kuue kuu möödumist,*** ning ajutise halduri volituste lõppedes aruande ettevõtja finantsseisundi ning ajutise halduri kohustuste täitmise käigus tehtud toimingute kohta.

7. Ajutine haldur nimetatakse maksimaalselt üheks aastaks. Seda tähtaega võib erandkorras ***üks kord*** pikendada, kui ajutise halduri nimetamise tingimused on jätkuvalt täidetud. EKP teeb otsuse nende tingimuste täitmise kohta ja esitab aktsionäridele põhjenduse ajutise halduri volituste pikendamiseks.

8. Võttes arvesse käesolevat artiklit, ei tohi ajutise halduri nimetamine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguses sätestatud aktsionäride õigusi.

9. Käesoleva artikli lõigete 1–8 kohaselt nimetatud ajutist haldurit ei käsitata siseriikliku õiguse kohase varijuhi ega *de facto* juhina.

Artikkel 13c

Kriisilahenduse ettevalmistamine

1. Artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, teavitavad EKP või liikmesriikide pädevad asutused kriisilahendusnõukogu viivitamata järgmisest:

a) määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16 lõikes 2 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõikes 1 osutatud meetmed, mille võtmist nad nõuavad ettevõtjalt või konsolideerimisgrupilt ***ja mille eesmärk on kõnealuse ettevõtja või konsolideerimisgrupi olukorra halvenemise lahendamine***;

b) kui järelevalvetegevuse käigus selgub, et käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on ettevõtja või konsolideerimisgrupi puhul täidetud, hinnang nende tingimuste täitmise kohta, olenemata mis tahes varajase sekkumise meetmest;

c) käesoleva määruse artiklis 13 või direktiivi 2014/59/EL artiklis 27 osutatud varajase sekkumise mis tahes meetmete kohaldamine.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud teatest.

EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus jälgib ***tihedas*** koostöös kriisilahendusnõukoguga tähelepanelikult esimeses lõigus osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorda ning nende vastavust esimese lõigu punktis a osutatud meetmetele, mis on suunatud kõnealuste ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide olukorra halvenemise lahendamisele, ja esimese lõigu punktis c osutatud varajase sekkumise meetmetele.

2. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitab kriisilahendusnõukogu võimalikult varakult, kui nad leiavad, et esineb oluline risk, et artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja suhtes kehtib üks või mitu artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaolu, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud. Kõnealune teade sisaldab järgmist:

a) teate põhjused;

b) ülevaade meetmetest, mis hoiaksid mõistliku aja jooksul ära ettevõtja maksejõuetuse, nende eeldatav mõju ettevõtjale seoses artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaoludega ning nende meetmete võtmise eeldatav ajakava.

Pärast esimeses lõigus osutatud teate saamist hindab kriisilahendusnõukogu ▌ tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega, milline on mõistlik aeg artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud tingimusele hinnangu andmiseks, võttes arvesse ettevõtja olukorra halvenemise kiirust, ***võimalikku mõju finantssüsteemile, hoiustajate kaitsele ja klientide rahaliste vahendite säilimisele, ohtu, et protsessi venimine suurendab üldkulusid klientide ning majanduse jaoks,*** vajadust rakendada tulemuslikult kriisilahendusstrateegiat ja muid asjakohaseid kaalutlusi. Kriisilahendusnõukogu edastab selle hinnangu EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele võimalikult kiiresti.

Pärast esimeses lõigus osutatud teavitamist jälgivad EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus tihedas koostöös kriisilahendusnõukoguga ettevõtja olukorda, mis tahes asjakohaste meetmete võtmist eeldatava aja jooksul ja mis tahes muud asjakohast arengut. Selleks kohtuvad kriisilahendusnõukogu ja EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus korrapäraselt sagedusega, mille määrab kindlaks kriisilahendusnõukogu, võttes arvesse juhtumi asjaolusid. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ja kriisilahendusnõukogu esitavad üksteisele viivitamata kogu asjakohase teabe.

Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni esimese lõigu kohaselt saadud mis tahes teabest.

3. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule kogu teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab selleks, et:

a) ajakohastada kriisilahenduse kava ja valmistada ette artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtja või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtja võimalikku kriisilahendust, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud;

b) teha artikli 20 lõigetes 1–15 osutatud hindamist.

Kui selline teave ei ole EKP-le või liikmesriikide pädevatele asutustele veel kättesaadav, teevad kriisilahendusnõukogu ning EKP ja asjaomased liikmesriigi pädevad asutused selle teabe saamiseks koostööd ja koordineerivad oma tegevust. Selleks on EKP-l ja liikmesriikide pädevatel asutustel õigus nõuda ettevõtjalt sellise teabe esitamist, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, ning esitada see teave kriisilahendusnõukogule.

4. Kriisilahendusnõukogu õigused hõlmavad õigust turundada artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjat või artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjat potentsiaalsetele omandajatele või korraldada sellist turundamist võimalikele omandajatele, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, või nõuda ettevõtjalt sellist turundamist järgmistel eesmärkidel:

a) asjaomase ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamine vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja käesoleva määruse artiklis 88 sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuetele;

b) saada teavet kriisilahendusnõukogu tehtavaks hindamiseks seoses käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis b osutatud tingimusega.

4a. Kui kriisilahendusnõukogu otsustab lõikes 4 osutatud õiguse kasutamisel turustada asjaomast ettevõtjat otse potentsiaalsetele omandajatele, peab ta nõuetekohaselt arvesse võtma juhtumi asjaolusid ja võimalikku mõju, mida selle õiguse kasutamine võib avaldada ettevõtja üldisele seisundile.

5. Lõikes 4 sätestatud eesmärgil peab kriisilahendusnõukogul olema õigus:

a) nõuda asjaomaselt ettevõtjalt digiplatvormi loomist sellise teabe jagamiseks, mis on vajalik seoses kõnealuse ettevõtja turundamisega võimalikele omandajatele, või kriisilahendusnõukogu kaasatud nõustajatele ja hindajatele;

b) nõuda, et asjaomane liikmesriigi kriisilahendusasutus koostaks asjaomase ettevõtja jaoks esialgse kriisilahendusskeemi.

Kui kriisilahendusnõukogu kasutab oma õigust käesoleva lõike esimese lõigu punkti b alusel, kohaldatakse artiklit 88.

6. Selle kindlaks määramine, et käesoleva määruse artikli 13 lõikes 1 või direktiivi 2014/59/EL artikli 27 lõikes 1 sätestatud tingimused on täidetud ja varajase sekkumise meetmete eelnev võtmine ei ole kriisilahendusnõukogu jaoks vajalikud tingimused ettevõtja kriisilahenduse ettevalmistamiseks või käesoleva artikli lõigetes 4 ja 5 osutatud õiguste kasutamiseks.

7. Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni, EKPd, asjaomaseid liikmesriikide pädevaid asutusi ja asjaomaseid liikmesriikide kriisilahendusasutusi viivitamata kõigist lõigete 4 ja 5 kohaselt võetud meetmetest.

8. EKP, liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused teevad tihedat koostööd:

a) kaaludes lõike 1 esimese lõigu punktis a osutatud meetmete võtmist, mille eesmärk on käsitleda ettevõtja ja konsolideerimisgrupi olukorra halvenemist, ning lõike 1 esimese lõigu punktis c osutatud meetmete võtmist;

b) kaaludes lõigetes 4 ja 5 osutatud meetmete võtmist;

c) käesoleva lõigu punktides a ja b osutatud meetmete rakendamise ajal.

EKP, liikmesriikide pädevad asutused, kriisilahendusnõukogu ja asjaomased liikmesriikide kriisilahendusasutused tagavad, et kõnealused meetmed ja abinõud on järjepidevad, kooskõlastatud ja tõhusad.“;

17) artikli 14 lõikes 2 asendatakse punktid c ja d järgmisega:

„c) kaitsta avaliku sektori vahendeid, minimeerides tuginemist erakorralisele avaliku sektori finantstoetusele, eelkõige juhul, kui seda antakse liikmesriigi eelarvest;

d) kaitsta ***tagatud hoiuseid ja võimalikult suures ulatuses ka füüsiliste isikute ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kõlblike hoiuste tagamata osa***, ja direktiivi 97/9/EÜ kohaldamisalasse kuuluvaid investoreid;“;

18) artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja suhtes kriisilahenduse meetme, kui artikli 18 lõikes 1 sätestatud eeltingimused on täidetud.

Sellest tulenevalt loetakse artikli 2 punktis b osutatud emaettevõtja maksejõuetuks või tõenäoliselt maksejõuetuks jäävaks järgmistel juhtudel:

a) emaettevõtja vastab ühele või mitmele artikli 18 lõike 4 punktides b, c või d sätestatud tingimusele;

b) emaettevõtja rikub oluliselt määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud kohaldatavaid nõudeid või direktiivi 2013/36/EL ülevõtvates siseriiklikes õigusnormides sätestatud kohaldatavaid nõudeid või on objektiivseid elemente, mis näitavad, et emaettevõtja rikub neid oluliselt lähitulevikus.“;

19) artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 1a, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu võtab artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate jaoks, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, kriisilahendusskeemi käesoleva artikli lõike 6 kohaselt vastu ainult siis, kui ta hindab oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et järgmised eeltingimused on täidetud:

a) ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks;

b) puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne meede, sealhulgas finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meede, järelevalvemeede, varajase sekkumise meetmed või artikli 21 lõike 1 kohane asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamine või konverteerimine, mis võetakse ettevõtja suhtes, aitaks ettevõtja maksejõuetust ***või tõenäolist maksejõuetust*** mõistliku aja jooksul ära hoida;

c) kriisilahenduse meede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 5.

Esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimust hindab EKP artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul või asjaomane liikmesriigi pädev asutus artikli 7 lõike 2 punktis b, artikli 7 lõike 3 teises lõigus, artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul pärast kriisilahendusnõukoguga konsulteerimist. Kriisilahendusnõukogu võib sellise hinnangu oma täitevistungil anda ainult siis, kui ta on EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele oma kavatsusest eelnevalt teada andnud ja kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei anna kolme kalendripäeva jooksul arvates teate kättesaamisest seda hinnangut ise. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu selle hindamise läbiviimiseks nõuab enne või pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on talle teada andnud oma kavatsusest anda hinnang esimese lõigu punktis a osutatud eeltingimusele.

Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus hindab, et esimese lõigu punktis a sätestatud eeltingimus on esimeses lõigus osutatud ettevõtja puhul täidetud, edastab ta hindamise tulemuse viivitamata komisjonile ja kriisilahendusnõukogule.

Esimese lõigu punktis b osutatud eeltingimust hindab kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil ning tihedas koostöös EKP või asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega***, pärast viivitamata konsulteerimist hoiuste tagamise skeemi määratud ametiasutusega ja vajaduse korral finantsinstitutsioonide kaitseskeemiga, mille liige finantsinstitutsioon on. Konsulteerimine finantsinstitutsioonide kaitseskeemiga peab hõlmama finantsinstitutsioonide kaitseskeemi meetmete kättesaadavust, mis võiksid mõistliku aja jooksul ära hoida finantsinstitutsiooni maksejõuetuse.*** EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus esitab kriisilahendusnõukogule viivitamata kogu asjakohase teabe, mida kriisilahendusnõukogu nõuab oma hinnangu andmiseks. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus võib kriisilahendusnõukogule samuti teatada, et tema hinnangul on esimese lõigu punktis b sätestatud eeltingimus täidetud.

1a. Kriisilahendusnõukogu ***võtab*** kooskõlas lõikega 1 vastu kriisilahendusskeemi keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidiasutuste jaoks, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, ***ainult*** kui keskasutus ja kõik sellega püsivalt seotud krediidiasutused või kriisilahenduse konsolideerimisgrupp tervikuna, millesse nad kuuluvad, vastab lõike 1 esimeses lõigus sätestatud eeltingimustele.

2. Ilma et see piiraks juhtumeid, mille puhul EKP on otsustanud kooskõlas määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 6 lõike 5 punktiga b vahetult täita krediidiasutuste järelevalvega seotud ülesandeid, edastab kriisilahendusnõukogu, kui ta saab lõike 1 kohase teatise seoses artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtja või konsolideerimisgrupiga, lõike 1 neljanda lõigu kohase hindamise tulemuse viivitamata EKP-le või asjaomasele liikmesriigi pädevale asutusele.

3. Mõne meetme varasem võtmine määruse (EL) nr 1024/2013 artikli 16, direktiivi 2014/59/EL artikli 27, käesoleva määruse artikli 13 või direktiivi 2013/36/EL artikli 104 kohaselt ei ole kriisilahenduse meetme võtmise eeltingimus.“;

b) lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt d asendatakse järgmisega:

„d) vajatakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui seda antakse artikli 18a lõikes 1 osutatud vormis:“;

ii) teine ja kolmas lõik jäetakse välja;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahenduse meedet avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui see on vajalik ühe või mitme artiklis 14 osutatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamiseks ja see on nende eesmärkidega proportsionaalne ning finantsinstitutsiooni lõpetamine ja likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses ei aitaks asjaomaseid kriisilahenduse eesmärke tulemuslikumalt saavutada.

Kui kriisilahendusasutus otsustab kohaldada finantsinstitutsiooni suhtes lihtsustatud kohustusi artikli 4 alusel, eeldatakse, et kriisilahenduse meede ei ole käesoleva artikli lõike 1 punkti c tähenduses avaliku huvi seisukohast vajalik. Eeldus on ümberlükatav ja seda ei kohaldata juhul, kui kriisilahendusasutus leiab, et finantsinstitutsiooni likvideerimine tavapärase maksejõuetusmenetluse käigus ohustaks üht või mitut kriisilahenduse eesmärki.

Esimeses lõigus osutatud hindamise tegemise käigus ***hindab*** ja võrdleb kriisilahendusnõukogu talle hindamise ajal kättesaadava teabe põhjal kogu erakorralist avaliku sektori finantstoetust, mida saab ettevõtjale ▌nii kriisilahenduse kui ka lõpetamise ja likvideerimise korral anda kooskõlas kohaldatava siseriikliku õigusega.“;

Käesoleva lõike teise lõigu kohaldamisel teavitavad osalevad liikmesriigid, hoiuste tagamise skeemid ja vajaduse korral direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 määratletud määratud ametiasutused kriisilahendusnõukogu kõikidest ettevalmistavatest meetmetest käesoleva määruse artikli 18a lõike 1 punktides c ja d osutatud meetmete võtmiseks, sealhulgas kõikidest teavitamisele eelnenud kontaktidest komisjoniga.

d) lõike 7 teine lõik asendatakse järgmisega:

„24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, kinnitab komisjon kriisilahendusskeemi või esitab selle kohta vastuväiteid kaalutlusõigust kätkevates aspektides, mida käesoleva lõike kolmas lõik ei hõlma, või seoses riigiabi või fondi abi kavandatava kasutamisega, mida ei loeta siseturuga kokkusobivaks.“;

e) lisatakse ***lõiked*** järgmises sõnastuses:

„11. Kui lõike 1 punktides a ja b osutatud eeltingimused on täidetud, võib kriisilahendusnõukogu anda liikmesriikide kriisilahendusasutustele korralduse kasutada riigisiseses õiguses sätestatud õigusi, millega võetakse üle direktiivi 2014/59/EL artikkel 33a, kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud eeltingimustega. Liikmesriikide kriisilahendusasutused täidavad kriisilahendusnõukogu juhised vastavalt artiklile 29.

11a. Selleks et tagada käesoleva artikli tõhus ja järjepidev kohaldamine, annab kriisilahendusnõukogu suuniseid ning juhiseid liikmesriikide kriisilahendusasutustele selle kohta, kuidas kohaldada direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõikes 5a osutatud regulatiivseid tehnilisi standardeid.“;

20) lisatakse artikkel 18a järgmises sõnastuses:

„*Artikkel 18a*

Erakorraline avaliku sektori finantstoetus

1. Artiklis 2 osutatud ettevõtjale võib anda väljaspool kriisilahenduse meedet erakorralist avaliku sektori finantstoetust ***erandkorras*** üksnes ühel järgmistest juhtudest ja tingimusel, et erakorraline avaliku sektori finantstoetus vastab liidu riigiabi raamistikus kehtestatud tingimustele ja nõuetele:

a) kui ***erandlikku või süsteemset laadi*** tõsiste häirete leevendamiseks liikmesriigi majanduses ja finantsstabiilsuse säilitamiseks antakse erakorralist avaliku sektori finantstoetust järgmises vormis:

i) riigi tagatis keskpankade poolt nende tingimuste alusel antud likviidsusvahenditele;

ii) riigi tagatis hiljuti emiteeritud kohustustele või

iii) muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide kui esimese taseme põhiomavahendite instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine või langenud väärtusega vara käsitlevate meetmete kasutamine selliste hindade ja kestusega ning sellistel tingimustel, mis ei anna asjaomasele finantsinstitutsioonile või ettevõtjale põhjendamatut eelist, kui riikliku toetuse andmise ajal ei esine artikli 18 lõike 4 punktides a, b või c ega artikli 21 lõikes 1 osutatud asjaolusid;

b) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse ***kulutõhusa*** hoiuste tagamise skeemi meetme vormis ▌kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artiklites 11a ja 11b sätestatud tingimustega, tingimusel et ei esine ühtegi artikli 18 lõikes 4 osutatud asjaolu;

c) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse ***kulutõhusa*** hoiuste tagamise skeemi meetme vormis ***krediidiasutuse*** lõpetamise ja likvideerimise korral vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 32b ja kooskõlas direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikes 5 sätestatud tingimustega;

d) kui erakorralist avaliku sektori finantstoetust antakse riigiabi vormis ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses seoses finantsinstitutsiooni või ettevõtja lõpetamise ja likvideerimisega vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 32b, välja arvatud toetus, mida antakse hoiuste tagamise skeemi kaudu vastavalt direktiivi 2014/49/EL artikli 11 lõikele 5.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetusmeetmed peavad vastama kõigile järgmistele tingimustele:

a) meetmed piirduvad maksevõimeliste ettevõtjatega, nagu on kinnitanud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus;

b) meetmed võetakse ettevaatusabinõuna, need on ajutised ja põhinevad eelnevalt kindlaks määratud ***toetusmeetmest väljumise strateegial***, mille on heaks kiitnud EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus, sealhulgas mis tahes ettenähtud meetme selgelt kindlaks määratud lõpetamise kuupäev, müügikuupäev või tagasimaksegraafik; ***seda teavet ei avaldata enne ühe aasta möödumist toetusmeetmest väljumise strateegia sõlmimisest või parandusmeetmete kava rakendamisest või käesoleva lõike seitsmenda lõigu kohasest hindamisest;***

c) meetmed on proportsionaalsed tõsise häire tagajärgede leevendamiseks või finantsstabiilsuse säilitamiseks;

d) meetmeid ei kasutata ettevõtja kantud kahjumi või ***järgmise 12 kuu jooksul*** tõenäoliselt tekkiva kahjumi katmiseks.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel käsitatakse ettevõtjat maksevõimelisena, kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus on jõudnud järeldusele, et ei ole toimunud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104a, määruse (EL) 2019/2033 artikli 11 lõikes 1, direktiivi (EL) 2019/2034 artiklis 40 osutatud tingimuste või siseriiklikus ja liidu õiguses sätestatud asjakohaste kohaldatavate nõuete rikkumist ja selliseid rikkumisi ***praeguste ootuste põhjal*** tõenäoliselt ei esine järgmise 12 kuu jooksul.

Esimese lõigu punkti d kohaldamisel määrab asjaomane pädev asutus kindlaks ettevõtja kantud kahjumi või tõenäolise kahjumi. See tugineb vähemalt ***EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse korraldatud vara kvaliteedi läbivaatamisele või, kui see on asjakohane, pädeva asutuse tehtavatele kohapealsetele kontrollidele. Kui selliseid toiminguid ei ole võimalik õigeaegselt läbi viia, võib pädev asutus tugineda oma hinnangus*** finantsinstitutsiooni bilansile, tingimusel et bilanss vastab kohaldatavatele raamatupidamiseeskirjadele ja -standarditele, mille on kinnitanud sõltumatu välisaudiitor ▌. ***Pädev asutus teeb kõik endast oleneva tagamaks, et kindlaksmääramine põhineb finantsinstitutsiooni või ettevõtja varade, kohustuste ja bilansiväliste kirjete turuväärtusel.***

Lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud toetusmeetmed piirduvad meetmetega, mida EKP või liikmesriigi pädev asutus on pidanud vajalikuks ettevõtja maksevõime ***tagamiseks***, et lahendada EKP, Euroopa Pangandusjärelevalve või liikmesriigi ametiasutuse tehtud siseriiklike, liidu või kogu ühtset järelevalvekorda hõlmavate stressitestide negatiivses stsenaariumis või samaväärsetes testides kindlaks määratud kapitalinappuse probleem, mida vajaduse korral kinnitab EKP või asjaomane pädev asutus.

Erandina lõike 1 punkti a alapunktist iii on esimese taseme põhiomavahendite instrumentide omandamine erandkorras lubatud, kui kindlaks määratud kapitalinappus on selline, et mis tahes muude omavahenditesse kuuluvate instrumentide või muude kapitaliinstrumentide omandamine ei võimalda asjaomasel ettevõtjal kõrvaldada vastava stressitesti negatiivses stsenaariumis või samaväärses testis kindlaks määratud kapitalinappuse probleemi. Omandatud esimese taseme põhiomavahendite instrumentide summa ei tohi ületada 2 % asjaomase finantsinstitutsiooni või ettevõtja koguriskipositsioonist, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikele 3.

Juhul kui mõnda lõike 1 punktis a osutatud toetusmeedet ei kasutata, ei tehta tagasimakset ega lõpetata muul viisil vastavalt meetme võtmise ajal kehtestatud ***toetusmeetmest väljumise strateegia*** tingimustele, ***palub*** EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ***finantsinstitutsioonil või ettevõtjal esitada ühekordne parandusmeetmete kava. Parandusmeetmete kavas kirjeldatakse järelevalvenõuete täitmise tagamiseks või nendele vastavuse taastamiseks võetavaid meetmeid, finantsinstitutsiooni või ettevõtja pikaajalist elujõulisust ja suutlikkust esitatud summa tagasi maksta ning sellega seotud ajakava***.

Kui EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus ei tunnista ühekordset parandusmeetmete kava usaldusväärseks või teostatavaks või kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei järgi parandusmeetmete kava, hinnatakse kooskõlas artikliga 18, kas finantsinstitutsioon või ettevõtja on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks.

2a. EKP või asjaomane liikmesriigi pädev asutus teavitab kriisilahendusnõukogu oma hinnangust selle kohta, kas lõike 2 punktides a, b ja d osutatud tingimused on artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja artikli 7 lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul täidetud.“;

21) artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui kriisilahenduse meede hõlmab riigiabi andmist ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt või fondist abi andmist kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3, ei võeta käesoleva määruse artikli 18 lõikes 6 osutatud kriisilahendusskeemi vastu enne, kui komisjon on teinud positiivse või tingimustega otsuse või otsuse mitte esitada vastuväiteid selle kohta, kas sellise abi kasutamine on siseturuga kokkusobiv. ***Võttes arvesse vajadust kriisilahendusskeemi õigeaegse elluviimise järele kriisilahendusnõukogu poolt, teeb*** komisjon ▌otsuse riigiabi või fondi abi kasutamise siseturuga kokkusobivuse kohta hiljemalt kriisilahendusskeemi vastuvõtmise või sellele vastuväidete esitamise ajaks vastavalt artikli 18 lõike 7 teisele lõigule või kui artikli 18 lõike 7 viiendas lõigus osutatud 24tunnine ajavahemik lõpeb, olenevalt sellest, kumb on varasem. ***Kui sellist otsust ei ole tehtud 24 tunni jooksul pärast seda, kui kriisilahendusnõukogu on kriisilahendusskeemi edastanud, loetakse kriisilahendusskeem komisjoni poolt heakskiidetuks ja see jõustub vastavalt artikli 18 lõike 7 viiendale lõigule.***

Käesoleva määruse artikliga 18 neile antud ülesandeid täites kehtestavad liidu institutsioonid struktuurse korra, mis tagab tegevuse sõltumatuse ja hoiab ära huvide konfliktid, mis võivad tekkida asjaomaste ülesannetega seotud funktsioonide ja muude funktsioonide täitmise vahel, ning avalikustavad sobival viisil kogu asjakohase teabe oma sisemise korralduse kohta sellega seoses.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Niipea kui kriisilahendusnõukogu leiab, et fondi kasutamine võib osutuda vajalikuks, võtab ta mitteametlikult, kiiresti ja konfidentsiaalselt ühendust komisjoniga, et arutada fondi võimaliku kasutamist, sealhulgas selle kasutamisega seotud õiguslikke ja majanduslikke aspekte. Kui kriisilahendusnõukogu on piisavalt kindel, et kavandatav kriisilahendusskeem hõlmab fondi abi kasutamist, teatab kriisilahendusnõukogu ametlikult fondi kasutamise kavatsusest komisjonile. See teade sisaldab kogu teavet, mida komisjon vajab käesoleva lõike alusel hinnangute andmiseks ning mis on kriisilahendusnõukogu valduses või mida kriisilahendusnõukogul on õigus nõuda vastavalt käesolevale määrusele.

Esimeses lõigus osutatud teate saamisel annab komisjon hinnangu selle kohta, kas fondi kasutamine kahjustaks või ähvardaks kahjustada konkurentsi, sest see seaks abisaaja või mõne muu ettevõtja võrreldes teistega soodsamasse olukorda, ning kas see oleks siseturuga kokkusobimatu seetõttu, et see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust. Komisjon kohaldab fondi kasutamise suhtes kriteeriume, mis on riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 107. Kriisilahendusnõukogu esitab komisjonile teabe, mis on tema valduses või mida kriisilahendusnõukogul on käesoleva määruse kohaselt õigus nõuda ning mida komisjon peab hinnangute andmiseks vajalikuks.

Hinnangute andmisel juhindub komisjon kõigist asjakohastest määrustest, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 109 alusel, kõigist asjakohastest komisjoni teatistest ja suunistest ning kõigist meetmetest, mille komisjon on vastu võtnud aluslepingute sätete kohaselt, mis puudutavad riigiabi, ning mis on jõus hinnangu andmise ajal. Meetmeid kohaldatakse nii, et abist teatamise eest vastutavatele liikmesriikidele tehtud viited loetakse viideteks kriisilahendusnõukogule koos muude vajalike muudatustega.

Komisjon teeb otsuse selle kohta, kas fondi kasutamine on siseturuga kokkusobiv, ja see otsus adresseeritakse kriisilahendusnõukogule ja asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutustele. Otsuse võib siduda abisaajale esitatud tingimuste või pandud kohustustega ning selles võetakse arvesse vajadust, et kriisilahendusnõukogu rakendaks kriisilahenduse meetmed õigeaegselt.

Otsuses võidakse ka sätestada, et kriisilahendusnõukogu, osalevate liikmesriikide või asjaomaste liikmesriikide kriisilahendusasutused või abisaaja peavad võimaldama otsuse järgimise kontrollimist***, kui see on kohaldatav ja niivõrd, kuivõrd need kohustused kuuluvad nende vastutusalasse***. See võib hõlmata nõuet selle kohta, et tuleb määrata usaldusisik või muu sõltumatu isik, kes kontrollimisel abistab. Usaldusisiku või muu sõltumatu isiku ülesanded võib kindlaks määrata komisjoni otsuses.

Kõik käesoleva lõike kohased otsused avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Komisjon võib võtta vastu kriisilahendusnõukogule adresseeritud negatiivse otsuse, kui ta jõuab järeldusele, et fondi kavandatud kasutamine oleks siseturuga kokkusobimatu ja et fondi ei saa kriisilahendusnõukogu poolt ette nähtud kujul rakendada. Sellise otsuse saamisel vaatab kriisilahendusnõukogu kriisilahendusskeemi uuesti läbi ja koostab muudetud kriisilahendusskeemi.“;

c) ***lõige*** 10 asendatakse järgmisega:

„10. Erandina lõikest 3 võib nõukogu liikmesriigi või kriisilahendusnõukogu taotlusel seitsme päeva jooksul pärast sellise taotluse esitamist ühehäälselt otsustada, et fondi kasutamine loetakse siseturuga kokkusobivaks, kui selline otsus on erandlike asjaolude tõttu õigustatud. Kui nõukogu ei ole siiski nimetatud seitsme päeva jooksul oma seisukohta teatanud, teeb komisjon asjas ise otsuse.“;

22) artiklit 20 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Enne kriisilahenduse eeltingimuste või artikli 21 lõikes 1 osutatud kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise tingimuste kindlaksmääramist tagab kriisilahendusnõukogu, et artiklis 2 osutatud ettevõtja vara ja kohustuste väärtust hindab õiglaselt, hoolikalt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusnõukogust, liikmesriigi kriisilahendusasutusest ja asjaomasest ettevõtjast.“;

b) lisatakse lõige 8a järgmises sõnastuses:

„8a. Kui see on vajalik lõike 5 punktides c ja d osutatud otsuste tegemiseks, täiendab hindaja lõike 7 punktis c osutatud teavet bilansiväliste varade ja kohustuste, sealhulgas tingimuslike kohustiste ja vara hinnangulise väärtusega.“;

c) lõikele 18 lisatakse punkt d järgmises sõnastuses:

„d) kui määratakse kindlaks kahju, mida hoiuste tagamise skeemil oleks tulnud kanda, kui finantsinstitutsioon oleks likvideeritud tavalises maksejõuetusmenetluses, kohaldatakse direktiivi 2014/49/EL artiklis 11e ja asjaomase artikli kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides osutatud kriteeriume ja metoodikat.“;

23) artiklit 21 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

— sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„1. Kriisilahendusnõukogu kasutab, tegutsedes vastavalt artiklis 18 sätestatud menetlusele, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õigust seoses artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega, kui nende sätete kohaldamise tingimused on täidetud, ainult siis, kui ta määrab kindlaks oma täitevistungil pärast teise lõigu kohase teatise kättesaamist või omal algatusel, et üks või rohkem järgmistest tingimustest on täidetud:“;

— punkt e asendatakse järgmisega:

„e) ettevõtja või konsolideerimisgrupp vajab erakorralist avaliku sektori finantstoetust, välja arvatud juhul, kui toetust antakse artikli 18a lõikes 1 osutatud vormis.“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimese lõigu punktides a–d osutatud tingimusi hindavad artikli 7 lõike 2 punktis a osutatud ettevõtjate puhul EKP või artikli 7 lõike 2 punktis b, lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate puhul asjaomane liikmesriigi pädev asutus ning kriisilahendusnõukogu oma täitevistungil vastavalt ülesannete jaotusele kooskõlas artikli 18 lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetlusega.“;

b) lõige 2 jäetakse välja;

c) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) võttes arvesse ajastust, vajadust tõhusalt rakendada allahindamise ja konverteerimise õigust või konsolideerimisgrupi kriisilahendusstrateegiat ning muid asjakohaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski meede, sealhulgas alternatiivsed erasektoripoolsed meetmed, järelevalvemeede või varajase sekkumise meetmed, peale asjaomaste kapitaliinstrumentide ja lõikes 7a osutatud kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise, aitaks asjaomase ettevõtja või konsolideerimisgrupi maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida.“;

d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Kui üks või rohkem lõikes 1 osutatud tingimust on täidetud kõnealuses lõikes osutatud ettevõtja puhul ning täidetud on ka artikli 18 lõikes 1 osutatud eeltingimused selle ettevõtja või samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja puhul, kohaldatakse artikli 18 lõigetes 6–8 sätestatud menetlust.“;

24) artiklit 27 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Fondist võib lõikes 6 osutatud makse teha üksnes juhul, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) aktsionärid, asjaomaste kapitaliinstrumentide ja muude teisendatavate kohustuste omanikud osalevad kahjumi katmises ja rekapitaliseerimises direktiivi 2014/59/EL artikli 48 lõike 1 ja käesoleva määruse artikli 21 lõike 10 kohase vähendamise, allahindamise või konverteerimise abil vähemalt 8 % ulatuses kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvutatuna vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele, ning vajaduse korral kasutatakse hoiuste tagamise skeemi vastavalt käesoleva määruse artiklile 79 ja direktiivi 2014/59/EL artiklile 109;

b) fondist tehtav makse ei ületa 5 % kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni kõigi kohustuste (k.a omavahendid) summast kokku, arvutatuna vastavalt artikli 20 lõigetes 1–15 sätestatud hindamisele.“;

c) lõike 13 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Esimeses lõigus osutatud hinnangu põhjal tehakse kindlaks summa, mille võrra teisendatavad kohustused tuleb alla hinnata või konverteerida, et:

a) taastada kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või vajaduse korral määrata kindlaks sildasutuse suhtarv, võttes arvesse artikli 76 lõike 1 punkti d kohaselt fondist tehtavaid kapitalimakseid;

b) säilitada turu piisav usaldus kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni või sildasutuse vastu, võttes arvesse vajadust katta tingimuslikud kohustised, ning võimaldada kriisilahendusmenetluses oleval finantsinstitutsioonil vähemalt ühe aasta jooksul jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ning jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL kohane luba.“;

25) artiklit 30 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„**Koostöökohustus ja teabevahetus**“;

b) lisatakse lõiked 2a, 2b ja 2c järgmises sõnastuses:

„2a. Kriisilahendusnõukogu, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teevad tihedat koostööd ja esitavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks.

2b. EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) liikmed teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd ja esitavad talle kogu teabe, mis on vajalik kriisilahendusnõukogu ülesannete täitmiseks, sealhulgas teabe, mida nad on kogunud oma põhikirja kohaselt. Asjaomase teabevahetuse suhtes kohaldatakse artikli 88 lõiget 6.

2c. Direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punktis 18 osutatud määratud ametiasutused teevad kriisilahendusnõukoguga tihedat koostööd***. Määratud ametiasutused ja kriisilahendusnõukogu*** esitavad ***üksteisele*** kogu teabe, mis on vajalik ***nende vastavate*** ülesannete täitmiseks.“;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kriisilahendusnõukogu püüab teha tihedat koostööd iga avaliku sektori finantsabi vahendiga, sealhulgas Euroopa finantsstabiilsusvahendi (EFSF) ja Euroopa stabiilsusmehhanismiga (ESM), eelkõige järgmistel juhtudel:

a) artikli 27 lõikes 9 osutatud erandjuhtudel ja juhul, kui sellisest vahendist või mehhanismist on antud või tõenäoliselt antakse otsest või kaudset finantsabi osalevas liikmesriigis asutatud ettevõtjale;

b) kui kriisilahendusnõukogu on sõlminud lepingu fondi rahastamiseks vastavalt artiklile 74.“;

d) lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Kriisilahendusnõukogu sõlmib vajaduse korral EKP ja Euroopa Keskpankade Süsteemi teiste liikmetega, liikmesriikide kriisilahendusasutuste ja liikmesriikide pädevate asutustega vastastikuse mõistmise memorandumi, milles kirjeldatakse üldiselt nende omavahelist koostööd käesoleva artikli lõigete 2, 2a, 2b ja 4 ning artikli 74 teise lõigu alusel nende liidu õiguses sätestatud ülesannete täitmisel. Memorandum vaadatakse korrapäraselt läbi ja avaldatakse vastavalt ametisaladuse hoidmise nõuetele.“;

26) lisatakse artikkel ▌ järgmises sõnastuses:

„Artikkel 30a

Automatiseeritud keskmehhanismis hoitav teave

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (**) artikliga 32a loodud automatiseeritud keskmehhanisme kasutavad asutused esitavad kriisilahendusnõukogule viimase taotluse korral teabe nende klientide arvu kohta, kelle ainus või peamine panganduspartner on artiklis 2 osutatud ettevõtja.

2. Kriisilahendusnõukogu nõuab lõikes 1 osutatud teavet üksnes juhtumipõhiselt ja kui see on vajalik tema käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.

3. Kriisilahendusnõukogu võib edastada esimese lõigu kohaselt saadud teabe liikmesriikide kriisilahendusasutustele seoses nende käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisega.

_____

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

27) ***artiklit*** 31 ***muudetakse järgmiselt:***

a) lõikes 1 asendatakse kolmas lõik järgmisega:

„Teabe jagamisega seotud koostööd tehakse vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 11 ja artikli 13 lõikele 1, ilma et see piiraks käesoleva jaotise 5. peatüki kohaldamist. Selles raamistikus ja kriisilahenduse kavade hindamise eesmärgil, kriisilahendusnõukogu:

a) võib nõuda, et riiklikud kriisilahendusasutused esitaksid kriisilahendusnõukogule kogu vajaliku teabe, mille nad on saanud;

b) esitab osaleva liikmesriigi riikliku kriisilahendusasutuse taotlusel sellele asutusele kogu teabe, mis on vajalik selle asutuse käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmiseks.“

b) lisatakse lõige ▌ järgmises sõnastuses:

„3. Artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide puhul, kui asjaomaste lõigete kohaldamise tingimused on täidetud, konsulteerivad liikmesriikide kriisilahendusasutused kriisilahendusnõukoguga enne direktiivi 2014/59/EL artikli 86 kohast tegutsemist.“;

28) artikli 32 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui konsolideerimisgruppi kuuluvad nii osalevates kui ka mitteosalevates liikmesriikides või kolmandates riikides asutatud ettevõtjad, esindab kriisilahendusnõukogu osalevate liikmesriikide riiklikke kriisilahendusasutusi mitteosalevate liikmesriikide või kolmandate riikidega konsulteerimises ja nendega tehtavas koostöös kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artiklitega 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 ja 88–92, ilma et see piiraks mis tahes käesoleva määruse kohaselt vajalikku nõukogu- või komisjonipoolset heakskiitu.“;

29) artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu võib nõuda, eesmärgiga kasutada tõhusalt ära kõiki andmeid, mis on EKP-le juba kättesaadavad, sealhulgas Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete põhikirja kohaselt kogutav teabe, või kogu teave, mis on kättesaadav liikmesriikide pädevatele asutustele, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, Euroopa Pangandusjärelevalvele, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele või Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele, liikmesriikide kriisilahendusasutuste kaudu või pärast kõnealuste asutuste teavitamist otse järgmistelt juriidilistelt või füüsilistelt isikutelt kogu teavet, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks, kriisilahendusnõukogu nõutud korras ja vormis:“;

b) lõiked 5 ja 6 asendatakse järgmisega:

„5. Kriisilahendusnõukogu, EKP, Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, liikmesriikide pädevad asutused, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutused võivad koostada vastastikuse mõistmise memorandumi, milles on sätestatud teabevahetuse kord. Teabevahetust kriisilahendusnõukogu, EKP ja teiste Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmete, liikmesriikide pädevate asutuste, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutuste vahel ei loeta ametisaladuse hoidmise nõuete rikkumiseks.

6. Liikmesriikide pädevad asutused, EKP, Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning liikmesriikide kriisilahendusasutused teevad kriisilahendusnõukoguga koostööd, et kontrollida taotluse esitamise ajal, kas nõutav teave on osaliselt või tervikuna juba kättesaadav. Kui selline teave on kättesaadav, esitavad liikmesriikide pädevad asutused, EKP ja teised Euroopa Keskpankade Süsteemi liikmed, Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve või liikmesriikide kriisilahendusasutused selle teabe kriisilahendusnõukogule.“;

30) artikli 43 lõikele 1 lisatakse punkt aa järgmises sõnastuses:

„aa) artikli 56 kohaselt ametisse nimetatud aseesimees;“;

30) artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Läbipaistvus ja aruandekohustus“;

b) lisatakse lõige järgmises sõnastuses:

„3a. Kriisilahendusnõukogu avaldab oma põhimõtted, suunised, üldised juhised, suunavad märkused ja personali töödokumendid kriisilahenduse kohta üldiselt ning ühtse kriisilahenduskorra raames kohaldatavate kriisilahenduse tavade ja metoodikate kohta, kui sellise avaldamisega ei kaasne konfidentsiaalse teabe avalikustamist.“

31) artikli 50 lõike 1 punkt n asendatakse järgmisega:

„n) kui personalieeskirjadest või teenistustingimustest ei tulene teisiti, nimetab ametisse peaarvepidaja või siseaudiitori, kes on oma ülesannete täitmisel sõltumatu;“;

31) artikli 50 lõikesse 1 lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„qa) tagab, et liikmesriikide kriisilahendusasutustega peetakse nõu suuniste, üldiste juhiste, põhimõtete või suunavate märkuste osas, millega kehtestatakse kriisilahenduse põhimõtted, tavad või metoodikad, mille rakendamisele need liikmesriikide kriisilahendusasutused kaasa aitavad.“;

32) artiklit 53 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kriisilahendusnõukogu täitevistungil osalevad nõukogu esimees, aseesimees ja neli artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liiget.“;

b) lõikes 5 asendatakse sõnad „artikli 43 lõike 1 punktides a ja b“ sõnadega „artikli 43 lõike 1 punktides a, aa ja b“;

33) artikli 55 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Kui arutletakse eraldi ettevõtja üle või konsolideerimisgrupi üle, kes on asutatud vaid ühes osalevas liikmesriigis, ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 3 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.

2. Kui arutletakse piiriülese konsolideerimisgrupi üle ja kui kõik artikli 53 lõigetes 1 ja 4 osutatud liikmed ei suuda jõuda esimehe määratud tähtajaks konsensusliku kokkuleppeni, teevad esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed otsuse lihthäälteenamusega.“;

34) artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt d asendatakse järgmisega:

„d) kriisilahendusnõukogu esialgse eelarve projekti ja eelarve projekti koostamine vastavalt artiklile 61 ning kriisilahendusnõukogu eelarve täitmine vastavalt artiklile 63;“;

b) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametiaeg on viis aastat. ▌

Isikut, kes on töötanud esimehe, aseesimehe või artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikme ametikohal ▌, ei tohi nimetada kummalegi kahest ametikohast.“;

c) ***lõige** 6 **asendatakse järgmisega***:

▌

„6. Pärast kriisilahendusnõukogu täiskogu ärakuulamist esitab komisjon Euroopa Parlamendile sooliselt tasakaalustatud nimekirja kandidaatidest esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametikohtadele, ning teavitab nimekirjast nõukogu. Euroopa Parlament võib korraldada nimekirjas olevate kandidaatide kuulamise. Kooskõlas Euroopa Parlamendis saavutatud tulemustega esitab komisjon ettepaneku esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametisse määramiseks Euroopa Parlamendile heakskiitmiseks. Pärast ettepaneku heakskiitmist võtab nõukogu vastu rakendusotsuse esimehe, aseesimehe ning artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmete ametisse määramise kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.“;

▌

e) lõike 7 viimane lause asendatakse järgmisega:

„Esimees, aseesimees ja artikli 43 lõike 1 punktis b osutatud liikmed jäävad ametisse, kuni määratakse nende järglased ja nad on asunud täitma oma ülesandeid kooskõlas käesoleva artikli lõikes 6 osutatud nõukogu otsusega.“;

ea) lõige 8 jäetakse välja.

35) artikkel 61 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 61*

Eelarve koostamine

1. Esimees koostab iga aasta 31. märtsiks kriisilahendusnõukogu järgmise aasta esialgse eelarve projekti, mis sisaldab kriisilahendusnõukogu järgmise aasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti koos ametikohtade loeteluga, ning esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule.

Kriisilahendusnõukogu täiskogu kohandab vajaduse korral kriisilahendusnõukogu esialgset eelarve projekti ja ametikohtade loetelu projekti.

2. Kriisilahendusnõukogu täiskogus vastu võetud esialgse eelarve projekti alusel koostab esimees kriisilahendusnõukogu eelarve projekti ja esitab selle kriisilahendusnõukogu täiskogule vastuvõtmiseks.

Iga aasta 30. novembriks kohandab kriisilahendusnõukogu täiskogu vajaduse korral esimehe esitatud eelarve projekti ning võtab vastu kriisilahendusnõukogu lõpliku eelarve koos ametikohtade loeteluga.“;

35) artikli 62 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kriisilahendusnõukogu täiskogu vastutab sisekontrollistandardite vastuvõtmise ning siseaudiitori ülesannete täitmiseks sobivate sisekontrollisüsteemide ja -menetluste kasutuselevõtu eest.“;

36) artikli 69 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui pärast lõikes 1 osutatud fondi algset perioodi vähenevad kasutada olevad rahalised vahendid alla kõnealuses lõikes sätestatud sihttaset, kogutakse artikli 70 kohaselt arvutatud korrapäraseid osamakseid kuni sihttaseme saavutamiseni. Kriisilahendusnõukogu võib artikli 70 kohaselt kogutavate korrapäraste osamaksete kogumist ***kuni kolme*** aasta võrra edasi lükata tagamaks, et kogutav summa ulatuks summani, mis on proportsionaalne kogumisprotsessi kuludega, tingimusel et selline edasilükkamine ei mõjuta oluliselt kriisilahendusnõukogu suutlikkust kasutada fondi vahendeid vastavalt 3. jaole. Pärast seda, kui sihttase on esimest korda saavutatud ja kui kasutada olevad rahalised vahendid on pärast seda vähenenud vähem kui kahe kolmandikuni sihttasemest, kehtestatakse osamaksed tasemel, mis võimaldab saavutada sihttaseme ***nelja*** aasta jooksul.“;

37) artiklit 70 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kasutada olevad rahalised vahendid, mida tuleb arvesse võtta artiklis 69 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata tagasivõtmatuid maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varast tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt käsutatavad ja on ette nähtud kasutamiseks üksnes kriisilahendusnõukogu poolt artikli 76 lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Selliste tagasivõtmatute maksekohustuste osa ei tohi olla suurem kui ***30*** % kooskõlas käesoleva artikliga kogutud osamaksete summast kokku. Selle piirmäära piires määrab kriisilahendusnõukogu igal aastal kindlaks tagasivõtmatute maksekohustuste osa käesoleva artikli kohaselt kogutavate osamaksete kogusummast.“;

b) lisatakse lõige 3a järgmises sõnastuses:

„3a. Kriisilahendusnõukogu nõuab sisse käesoleva artikli lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, kui fondi kasutamine on vajalik vastavalt artiklile 76.

Kui finantsinstitutsioon või ettevõtja ei kuulu enam artikli 2 kohaldamisalasse ega ole enam kohustatud tasuma osamakseid vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, nõuab kriisilahendusnõukogu sisse lõike 3 kohaselt võetud tagasivõtmatud maksekohustused, mis kuuluvad tasumisele. Kui tagasivõtmatu maksekohustusega seotud osamakse tasutakse nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, tühistab kriisilahendusnõukogu kohustuse ja tagastab tagatise. Kui osamakset ei tasuta nõuetekohaselt esimesel nõudmisel, konfiskeerib kriisilahendusnõukogu tagatise ja tühistab kohustuse.“;

38) artikli 71 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Erakorraliste *ex post* osamaksete kogusumma aasta kohta ei ületa 12,5 % sihttasemest üle kolme korra.“;

39) artiklisse 74 lisatakse lõik järgmises sõnastuses:

„Kriisilahendusnõukogu teavitab komisjoni ja EKPd niipea, kui ta leiab, et vastavalt käesolevale artiklile võib olla vajalik kasutusele võtta fondi rahastamiseks sõlmitavad lepingud ning esitab komisjonile ja EKP-le kogu teabe, mis on vajalik nende ülesannete täitmiseks seoses selliste fondi rahastamise lepingutega.“;

40) artiklit 76 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui kriisilahendusnõukogu otsustab, et fondi kasutamine lõikes 1 osutatud eesmärgil viib kaudselt selleni, et osa artiklis 2 osutatud ettevõtja kahjumist edastatakse fondile, kohaldatakse artiklis 27 sätestatud fondi kasutamist reguleerivaid põhimõtteid.“;

b) lisatakse lõiked 5 ja 6 järgmises sõnastuses:

„5. Kui artikli 22 lõike 2 punktis a või b osutatud kriisilahenduse vahendeid kasutatakse selleks, et anda üle ainult osa kriisilahendusmenetluses oleva finantsinstitutsiooni varast, õigustest või kohustustest, on kriisilahendusnõukogul õigus esitada järelejääva ettevõtja vastu nõue seoses kulu ja kahjuga, mida fond on kandnud käesoleva artikli lõike 1 ja 2 kohaselt kriisilahendusmenetlusse tehtud maksete tõttu seoses kahjudega, mida võlausaldajatel oleks muidu tulnud kanda.

6. Käesoleva artikli lõikes 5 ja artikli 22 lõikes 6 osutatud kriisilahendusnõukogu nõuete rahuldamisjärk on iga osaleva liikmesriigi puhul sama, mis liikmesriikide kriisilahendusrahastute nõuetel asjaomase liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt, millega reguleeritakse tavalist maksejõuetusmenetlust vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 108 lõikele 9.“;

41) artiklit 79 muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1, 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„1. Osalevad liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusnõukogu võtab krediidiasutuse suhtes kriisilahenduse meetme ja kui selle meetmega tagatakse, et ***tagatud hoiuste*** hoiustajatel ***ja füüsilistel isikutel ning mikro-, väikestel ja keskmise suurusega ettevõtjatel, kellel on kõlblikke hoiuseid,*** on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, tehakse selleks, et ära hoida ***selliste*** hoiustajate poolset kahju kandmist, asjaomase krediidiasutusega seotud hoiuste tagamise skeemist osamakseid direktiivi 2014/59/EL artiklis 109 sätestatud eesmärkidel ja tingimustel.

2. Kriisilahendusnõukogu määrab ***tihedas koostöös hoiuste tagamise skeemiga ja*** vastavalt lõikele 1 kindlaks hoiuste tagamise skeemist tehtava osamakse summa, olles konsulteerinud hoiuste tagamise skeemiga ja vajaduse korral direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses määratud ametiasutusega direktiivi 2014/49/EL artiklist 11e tulenevate hoiustajatele tagasimaksmisega seotud hinnanguliste kulude üle ja kooskõlas käesoleva määruse artiklis 20 osutatud tingimustega.

3. Kriisilahendusnõukogu teavitab esimeses lõigus osutatud otsusest direktiivi 2014/49/EL artikli 2 lõike 1 punkti 18 tähenduses määratud ametiasutust ja hoiuste tagamise skeemi, millega finantsinstitutsioon on seotud. Hoiuste tagamise skeem rakendab seda otsust viivitamata.“;

b) lõike 5 teine ja kolmas lõik jäetakse välja;

41) Lisatakse artiklid järgmises sõnastuses:

„Artikkel 79a

Aruandlus likviidsuse kohta kriisilahendusmenetluses

Komisjon esitab 31. detsembriks 2024 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande seoses likviidsusega kriisilahendusmenetluses.

Aruandes uuritakse, kas ajutine likviidsete varade puudujääk pärast kriisilahendusmenetluses finantsinstitutsiooni rekapitaliseerimist on muu hulgas põhjustatud kriisilahenduse vahendite puudulikkusest, ning uuritakse kõige tõhusamaid viise ajutise likviidsete varade puudujäägi kõrvaldamiseks, võttes arvesse tavasid teistes jurisdiktsioonides. Aruandes esitatakse konkreetsed poliitikavalikud.

Artikkel 79b

31. detsembriks 2026 esitab komisjon pangandusliidu arutelude jätkamise kontekstis Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kriisiohjeraamistiku reformist põhjustatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppide sisese kahjumi ülekandmise mehhanismi tõhususe ja ulatuse kohta.

Eelkõige antakse aruandes ülevaade kriisilahenduse ulatusest, siseste omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude eesmärkide järgimise tasemest ning pangandussektori rahastatavatele turvavõrkudele, eelkõige fondile juurdepääsu tingimustest.“;

42) artikli 85 lõikes 3 asendatakse sõna „kohase“ sõnadega „kohaselt vastu võetud“;

43) artiklisse 88 lisatakse lõige 7 järgmises sõnastuses:

„7. Käesolev artikkel ei takista kriisilahendusnõukogu avalikustamast oma analüüse või hinnanguid, sealhulgas juhul, kui need põhinevad artiklis 2 osutatud ettevõtjate või muude käesoleva artikli lõikes 6 osutatud ametiasutuste esitatud teabel, kui kriisilahendusnõukogu hinnangul ei kahjusta avalikustamine avaliku huvi kaitset seoses finants-, raha- või majanduspoliitikaga ning kui avalikustamiseks on olemas avalik huvi, mis kaalub üles kõik muud käesoleva artikli lõikes 5 osutatud huvid. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel lähtutakse sellest, et kriisilahendusnõukogu on avalikustanud teabe oma käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisel.“***;***

43) artikli 94 lõikesse 1 lisatakse punkt järgmises sõnastuses:

„***aa) olemasoleva raamistiku ja Euroopa hoiusekindlustusskeemi loomise vastasmõju.“***

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: ***12*** kuud pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Artikli 1 punkti 1 alapunkti a, punkti 2 ja punkti 3, punkti 4 alapunkti a, punkti 5 alapunkti a, alapunkti b ja alapunkti c alapunkte i ja ii, punkti 6 alapunkti a, punkti 7, punkti 13 alapunkti a alapunkte i ja b, punkti 14 alapunkte a, b ja d, punkti 19 alapunkte d ja e, punkti 21, punkti 23 alapunkti a alapunkti i, esimese taande punkti b ja d, punkte 25–35 ning punkte 39, 42 ja 43 kohaldatakse siiski alates... [väljaannete talitus: palun sisestada kuupäev: 1 kuu pärast käesoleva muutmismääruse jõustumist].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

…,

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*